

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Медицина

«Оптимізація» заповіді «не зашкодь»

▶ СТОР. 10—11

Повертаючись до надрукованого

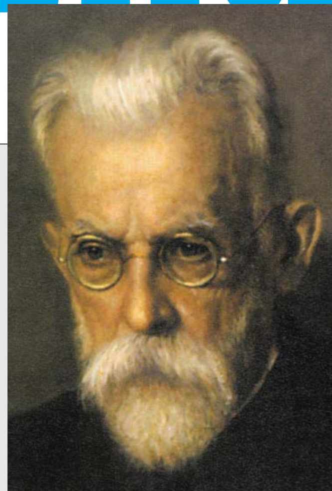
Люки взяли в облогу городян

▶ СТОР. 12

Ювілей

«Говорю по–украински...»

▶ СТОР. 14

№ 47 (5547) СЕРЕДА, 13 БЕРЕЗНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Діалог має відбуватися на всіх рівнях

Україна розглядає Республіку Хорватія як важливого партнера в регіоні західних Балкан, зацікавлена у зміцненні україно-хорватського співробітництва в усіх сферах, зокрема, торговельно-економічній, євроінтеграційній та культурно-гуманітарній. Також налаштована на подальшу активізацію двостороннього політичного діалогу на найвищому рівні. На цьому під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Хорватія в Україні Томіславом Відошевичем наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Рибак. ▶ СТОР. 2

Автомобілебудівники заявляють про скорочення виробництва

Виробництво автомобілів в Україні у лютому порівняно з аналогічним періодом 2012 року скоротилося на 55 відсотків — до 2919 одиниць, **цитує прес-службу асоціації «УкрАвтоПром» УНІАН**. Згідно з повідомленням, обсяг виробництва легкових автомобілів минулого місяця скоротився на 57 відсотків — до 2665 одиниць із 4185 одиниць у лютому минулого року. Загалом за перші два місяці поточного року підприємствами українського автопрому було виготовлено 3751 транспортний засіб, що майже на 70 відсотків менше від показників попереднього року. І це за того, що за підсумками 2012 року в галузі також було значне скорочення виробництва. Нагадаємо: найбільшими виробниками легкових автомобілів і автобусів в Україні є корпорація «УкрАВТО», корпорація «Богдан», «Єврокар», корпорація «АІС», корпорація «Еталон».

Потрібно запобігти негативним наслідкам паводків

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

Незважаючи на календарний прихід весни, природа знову і знову несподівано втручається в наше життя, диктуючи власні правила, немов протестуючи проти втручання людини у природні процеси. Ще ніяк не відступить зима з хуртовинами, заметами та ожеледицею, як уже весна стукає в двері не лише зі святковими, а й тривожними новинами. Адже, за прогнозом метеорологів, цьогоріч знову очікуються паводки та водопілля.

Учора під головуванням Президента України Віктора Януковича відбулася нарада (на знімку), ***на якій глава держави закликав місцеву та центральну владу провести належну підготовчу роботу для запобігання негативним наслідкам весняних паводків, а тим паче трагічних.*** ▶ СТОР. 2

АКТУАЛЬНО

Гіпертоніки полегшення не відчули

На Хмельниччині надто повільно реалізують пілотний проект уряду країни, який вирішив цьогоріч продовжити відшкодування вартості медикаментів для осіб із гіпертонічною хворобою. Такого висновку дійшла місцева влада. Торік в області відповідні ліки коштували на 12 відсотків дешевше, **інформує наш власкор Віра ШПИЛЬОВА**.

На реалізацію згаданого проекту нинішнього року з держбюджету загалом заплановано виділити 191,6 мільйона гривень. Для Кам'янця-Подільського, де 30 тисяч осіб страждають від підвищеного тиску, — 460 тисяч. «Гроші для підтримки хворих на гіпертонію мають бути використані стовідсотково! — заявив заступник міського голови Василь Сукач. — З початку дії проекту не було жодного випадку невідшкодування аптеці вартості препаратів, але учасниками проекту стало лише кілька аптечних закладів». Лікарі виписували мало рецептів, аптекарі мляво їх отоварювали. У більшості закладів нічого не знали про проект та механізм відшкодування. Нині ситуація поліпшується, запевнили на нараді в департаменті охорони здоров'я Хмельницької ОДА.

«Турбоатом» робить ставку на технічне переоснащення

У харківському ВАТ «Турбоатом», у ковальському цеху, введено в експлуатацію термічну газову піч чеської компанії «Тах-Тех». Як повідомили у прес-службі заводу, зарубіжні фахівці здійснили установку обладнання й навчання персоналу.

Нова піч призначена для термообробки поковок і заготовок з вуглецевих, легованих і нержавіючих сталей масою до 10 тонн. Максимальна температура їх обробки сягає 1150 градусів. Обладнання повністю автоматизоване. Нова піч із висувним подом відрізняється особливою продуктивністю. За рахунок зносостійкої волоконної ізоляції й використання високошвидкісних пальників зменшується час нагрівання й охолодження печі, що дає змогу знизити витрату енергоресурсів. Нове обладнання істотно розширить технологічні можливості підприємства, забезпечить виробництво виробів вищої якості, дасть можливість поліпшити екологічні показники.

Нагадаємо, що 2012-й «Турбоатом» завершив із чистим прибутком в 308 мільйонів гривень. Дохід від реалізації продукції становив 1,4 мільярда гривень, що на 3,5 відсотка більше, ніж у 2011 році, **передає наш власкор Микола КОСИЙ**.

КОРОТКО

■ На 100 місць у садочках Севастополя претендують 117 дітей. Торік 89 дошкільних навчальних закладів відвідували понад 14 тисяч вихованців. 95 відсотків із них навчаються російською мовою, решта — українською, **повідомляє наш власкор Микола МАГДИЧ**.

■ У Запоріжжі Шевченківські дні завершилися «Хортицьким кобзарем». Дводенний II Всеукраїнський конкурс-фестиваль під такою назвою підбив свої підсумки. 47 бандуристів — вокалістів та інструменталістів — показали таланти у кількох вікових категоріях. Учасниками конкурсу стали школярі з 12 регіонів України віком від 8 до 16 років. Спеціальний приз голови Запорізької облдержадміністрації — телефон — отримала наймолодша учасниця Віталіна Долгополова, **інформує наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ**.

Мінкультури заборонило проводити земляні роботи в Гостиному дворі ***(«Українська правда»)***

Діалог має відбуватися на всіх рівнях

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За його словами, Україна зацікавлена в інтенсифікації міжпарламентського діалогу з Хорватією. «Як свідчить практика, такий діалог створює належні умови для посилення співпраці в усіх галузях», — сказав В. Рибак. На думку Голови Верховної Ради, посиленню міжпарламентської взаємодії сприятимуть також регулярні зустрічі депутатських груп дружби Україна-Хорватія, налагодження робочих контактів між керівниками фракцій та комітетів. Керівник парламенту повідомив, що найближчим часом буде затверджена депутатська група Верховної Ради з міжпарламентських зв'язків з Хорватією. За його словами, на сьогодні зареєстровано 17 заяв народних депутатів щодо включення до її складу.

Підкресливши, що наші країни мають спільну зовнішньополітичну мету — вступ до Європейського Союзу, В. Рибак привітав пана посла з досягнутими Республікою Хорватія в цьому питанні результатами та побажав успішного набуття повноправного членства в ЄС першого липня цього року. «Впевнений, що ми здобуваємо в ЄС ще одну країну — щирого друга та партнера, — зазначив він. — У цьому контексті для України буде дуже корисним досвід хорватської сторони і, зокрема, Хорватського Сабору в адаптації національного законодавства до законодавства ЄС».

В. Рибак також заявив, що Україна розглядає Республіку Хорватія як важливого партнера в регіоні південно-східної Європи і зацікавлена у подальшому розвитку українсько-хорватських відносин, передусім у сфері торговельно-економічного співробітництва.

Володимир Рибак.

У цьому контексті В. Рибак висловив думку, що важливим інструментом сприяння нарощуванню обсягів двосторонньої торгівлі є Міжурядова українсько-хорватська комісія з питань торговельно-економічного співробітництва, проведення якої заплановане на жовтень цього року.

ДОСЛІВНО

Голова Верховної Ради Володимир Рибак:

«Я сподіваюсь на підписання Угоди про асоціацію Україна—ЄС, включаючи поглиблену і всеохоплюючу зону вільної торгівлі, у листопаді цього року під час саміту «Східного партнерства» у Вільнюсі. Адже наша держава здійснює послідовні кроки на виконання зобов'язань перед Радою Європи та Плану дій Україна—ЄС».

У свою чергу, пан посол наголосив на високому рівні взаємин між нашими народами та державами, а також відзначив активізацію міжпарламентської складової двосторонніх відносин. «Ми б хотіли і надалі продовжувати цей дружній діалог на всіх рівнях», — сказав Т. Відошевич. У цьому контексті він висловив побажання хорватської сторони щодо організації зустрічі керівників парламентів наших країн.

Т. Відошевич висловився за розширення двосторонньої співпраці у науковій та культурній сферах і на регіональному рівні. Пан посол також заявив, що Хорватія «рішуче підтримує» курс України на євроінтеграцію і хоче бачити нашу країну «повноправним членом європейської сім'ї».

Томіслав Відошевич.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Сусіди підтримують наші євроінтеграційні стремління

Голова Верховної Ради Володимир Рибак учора зустрівся із Надзвичайним і Повноважним Послом Чеської Республіки в Україні Іваном Почухом. Під час зустрічі були обговорені питання інтенсифікації міжпарламентських зв'язків, зокрема, на рівні керівництва парламентів, торгово-економічного співробітництва та культурно-гуманітарної взаємодії.

В. Рибак передав вітання Президенту Чеської Республіки Мілошу Земану у зв'язку з його обранням на цю посаду під час перших прямих президентських виборів, які нещодавно відбулися у Чехії.

Голова Верховної Ради підкреслив, що активізація міжпарламентських зв'язків, зокрема, на рівні парламентів, є важливою складовою розвитку взаємин між країнами. На його переконання, постійний обмін делегаціями парламентських комітетів є ефективним механізмом міжпарламентського співробітництва. «Вважаємо, що одним із можливих результатів такого обміну мало б стати використання чеського досвіду у приведенні національного законодавства у відповідність до загальноєвропейських стандартів», — наголосив він і привітав у цьому контексті намір делегацій Комітету у справах Євросоюзу Сенату і бюджетного Комітету Палати депутатів парламенту Чехії відвідати Україну у цьому році.

В. Рибак висловив упевненість, що основним інструментом співробітництва мають стати контакти на рівні груп з міжпарламентських зв'язків парламентів України і Чехії. Він повідомив, що на сьогодні до складу депутатської групи з міжпарламентських зв'язків з Чеською Республікою подано 46 заяв народних депутатів України.

Голова Верховної Ради високо оцінив підтримку Чеською Республікою євроінтеграційних устремлінь нашої країни, які є пріоритетом зовнішньої політики держави.

Торкаючись питань торгово-економічного співробітництва, В. Рибак назвав Чеську Республіку важливим економічним партнером України у Європі та висловив сподівання на подальший розвиток двосторонньої співпраці у різних галузях промисловості, науковій і технічній сферах. Він висловив упевненість, що сьоме засідання українсько-чеської Міжурядової змішаної комісії з економічного, промислового, науково-технічного співробітництва, яке відбудеться в Україні у поточному році, сприятиме розширенню напрямків двосторонньої торгово-економічної взаємодії.

Іван Почух.

У свою чергу, Надзвичайний і Повноважний Посол Чеської Республіки запевнив українську сторону у підтримці її євроінтеграційних устремлінь з боку чеського народу «не лише риторично, а й конкретними діями і заходами». «Чехія хоче бачити успіх України у Вільнюсі у цьому році, який є важливим у відносинах України і ЄС», — наголосив пан посол.

ЦИТАТА

Голова Верховної Ради Володимир Рибак:

«Українська сторона зацікавлена у візиті Президента Мілоша Земана в Україну, особливо з урахуванням того, що «в нашій країні склалася добра традиція підтримувати політичний діалог на найвищому рівні». Цей візит міг би стати новим поштовхом не лише для розвитку політичних взаємовідносин, а й інтенсифікації співробітництва обох країн у всіх сферах суспільного життя. Також важливим фактором для інтенсифікації економічних взаємин між Україною і Чехією є запланована зустріч Прем'єр-міністрів обох держав у цьому році».

І. Почух, акцентуючи увагу на важливості активізації міжпарламентського діалогу, передав запрошення Голові Верховної Ради України відвідати Чеську Республіку з офіційним візитом.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Потрібно запобігти негативним наслідкам паводків

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Адже очікується, що близько 25% території України може цієї весни підтопитися. Президент доручив органам влади передбачити різні варіанти розвитку подій для мінімізації наслідків можливих повеней. І сподівається, що у боротьбі зі стихійними лихами допоможе... адмінреформа. «У цьому році у нас є можливість значно підсилити нашу координацію, тому що ми зробили реформу, і сьогодні у нас Служба надзвичайних ситуацій знаходиться у складі Міністерства оборони, — сказав Віктор Янукович. — У нас є можливість залучити додаткові сили, техніку для допомоги людям».

Утім, у Державній службі з надзвичайних ситуацій запевняють: весняне водопілля цього року пройде у межах норми, високих повеней не очікується. Про це заявив голова ДСНС Михайло Болотських на брифінгу за результатами наради під головуванням Президента.

Водночас, за прогнозами, найбільших ускладнень під час весняного водопілля очікують у Волинській і Рівненській областях, де максимальне підняття рівнів води може спричинити часткове підтоплення окремих населених пунктів. Окрім того, проблемні ситуації можуть виникнути в районах Чернігівської області, які прилягають до річки Дніпро, на території Тернопільської та Хмельницької областей, де ситуація може загостритись у результаті неконтрольованих або аварійних скидів води із невеликих водосховищ.

Тим часом, як повідомляють наші власні кореспонденти, в західних регіонах триває боротьба із наслідками зимової негоди, яка ніяк не відступає. Зокрема, на Тернопільщині, **інформує Любов ЛЕВИЦЬКА,** через рясні снігопади було скасовано чимало автобусних рейсів, рятувальникам не раз доводилося виїжджати, щоб визволити машини і автобуси із снігового полону. Снігоочисна техніка не дає собі ради, та й обмаль її, автошляхи не встигають посипати. Не краща ситуація і в обласному центрі. На вулицях ожеледиця, яма на ямі. Вкрай розбиті вулиці Тернополя настільки «дістали» водіїв, що вони вирішили влаштувати акцію — «похорон колеса», щоб привернути увагу міської влади до катастрофічного стану доріг.

А на автодорозі державного значення сполученням Тернопіль — Івано-Франківськ, **передає наш власкор Галина БРУХАЛЬ,** через сильну заметіль на шляху біля села Остриння, що в Тлумацькому районі, забуксували вантажні автомобілі й не змогли самостійно рухатися далі. Рятувальники за допомогою пожежного автомобіля та буксирного троса витягнули вісім вантажівок та надали допомогу 11 особам.

Негода паралізувала автомобільний рух на трасі у Тернопільській області неподалік від міста Кременець.

Водночас, **як повідомили в прес-службі «Укравтодору»,** у результаті несприятливих погодних умов цієї зими, ямково було уражено 2631 км доріг країни державного значення, однак 98% проблемних ділянок доріг вже відремонтували, залишилося відремонтувати 61 кілометр основних автодоріг. Залишається загадковим лише те, чому звичайна зима зі снігом, яка приходить щороку, для українських доріг, щойно відремонтованих перед європейським футбольним чемпіонатом, перетворилася на злу Снігову королеву.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Чому звичайна зима перетворилася на злу Снігову королеву

Прем'єр не вірить у розпуск парламенту та закликає до компромісу

***Прем'єр Микола Азаров вважає, що Верховна Рада повинна запрацювати вже найближчим часом. Про це він заявив під час учорашнього спілкування з журналістами українських телеканалів** (на знімку).*

«Парламент повинен запрацювати і має зробити це найближчим часом», — сказав прем'єр, відповідаючи на запитання, чи може Кабінет Міністрів узагалі працювати без парламенту. «Працювати без парламенту в умовах світової економічної кризи дуже важко», — сказав він і додав, що уряд таки бачить можливість для компромісу. Щоправда, на думку М. Азарова, компроміс буде можливий тоді, коли опозиція відмовиться від непродуктивних закликів. «Чи бачу я можливість для досягнення компромісу? Так. Бо ті заклики, з якими звертаються опозиціонери, абсолютно нереалістичні. Наприклад, розпустити Верховну Раду», — зауважив прем'єр і нагадав, що оскільки «весь 2012-й пройшов під знаком виборів, то цей час багато в чому був втрачений, а в 2013 році парламент взагалі не працює».

«Опозиція каже, що вона проєвропейська, але де в Європі ви знайдете такі політичні сили, які блокували б роботу парламенту», — запитав глава уряду та зазначив, що «вкотре звертається до політичних сил, представлених у Верховній Раді, знайти можливість для компромісу».

За його словами, це потрібно тому, що Кабмін очікує ухвалення багатьох важливих документів, адже тільки за останній місяць до Верховної Ради подано 34 «дуже важливих для розвитку країни» законопроекти. Зокрема, «Про трансфертне ціноутворення» та «Про боротьбу з фінансовими пірамідами».

ДОСЛІВНО

Микола АЗАРОВ:

«Тільки Верховна Рада може ухвалювати документи, які стосуються податків чи акцизів, тому очевидно, що без парламенту уряд працювати не може».

Відповідаючи на запитання про те, що, за опитуваннями, понад 80 відсотків людей вважають, що їхнє життя погіршилося, М. Азаров запропонував пригадати березень 2010 року, коли банки не виплачували депозити та були заморожені будівельні об'єкти, в тому числі й ті, що стосувалися проведення Євро-2012. «Якби мені в тих умовах сказали, що за час, що минув, буде у півтора-два рази збільшено зарплати і пенсії, то я б не заперечував», — сказав він.

Також глава уряду зазначив, що зараз Україні вдається, хоча це й нелегко, підтримувати на досить низькому рівні тарифи на газ для населення. «Нам досить важко підтримувати тарифи на тому рівні, на якому ми їх підтримуємо, бо вартість газу збільшилася із 230 доларів за тисячу кубометрів до в середньому 430 доларів, і це без врахування "харківської знижки" у 100 доларів за кожну тисячу кубометрів», — сказав він.

До того ж, зазначив прем'єр, якщо порівняти наші тарифи на газ для населення, а це 750 гривень за тисячу кубометрів, з тарифами сусідніх країн, то побачимо, що навіть росіяни і білоруси платять більше, а румуни взагалі сплачують за газ у шість разів більше. «І це при тому, що середня зарплата в Румунії на рівні п'яти тисяч гривень, що не набагато більше, ніж у нас, та й ціни на продукти у них більші. А в Швеції за газ взагалі платять 13 тисяч гривень за тисячу кубометрів газу», — резюмував М. Азаров. А це може означати, що найближчим часом уряд таки погодиться на вимогу МВФ збільшити вартість газу для населення.

Не заперечуючи в цілому, що Україна перебуває у передрецесійному стані, прем'єр все ж таки закликав критично ставитися до апокаліптичних прогнозів експертів. «Ніхто ж не втратив своїх заощаджень у банках, попри різні «страшилки», що після парламентських виборів обвалиться гривня. Зараз валютний курс і гривня стабільні. А скільки було спекуляцій на тому, що зросте ціна на хліб», — запитав М. Азаров і запевнив, що Україна має такі запаси збіжжя та борошна, які дозволяють не допустити різкого зростання цін на хліб.

Утім, глава уряду все ж визнає, що «безумовно, тривожні тенденції є», проте, на його думку, все залежить від того, чи зможемо активізувати внутрішні ресурси. Зокрема, треба вирішити проблему негативного платіжного балансу країни, чому має зарадити програма імпортозаміщення. «Держава має створити такі умови та запропонувати такі стимули, щоб до нас прийшов приватний капітал та допоміг провести модернізацію виробництва», — зазначив прем'єр. Усі ці заходи закладено до нещодавно схваленої Програми стимулювання економіки, реалізація яких, на думку глави уряду, дозволить «вивести нас із передрецесійного стану та домогтися економічного зростання на рівні 3—3,5 відсотка».

Прем'єр також торкнувся нинішнього стану автомобільних доріг у країні й не виключив, що задля поліпшення якості їх будівництва «Укравтодор» буде розділено на декілька компаній. «В одному органі зосереджено проектування, будівництво та прийом якості, але якщо я сам проектую, будую і приймаю роботу, то яку я собі поставлю оцінку», — запитав М. Азаров і висловився за те, щоб проектуванням, будівництвом та прийомом доріг в експлуатацію займалися різні компанії. Це, на його думку, дозволить уже впродовж найближчих п'яти років вивести вітчизняні дороги на європейський рівень.

Сергій КОВАЛЕНКО.
Фото з сайту «Урядовий портал».

САМОВРЯДУВАННЯ

Студенти стажувалися в кабінетах чиновників

За час реалізації проекту «Молодь і влада» в ньому взяли участь, а точніше, простажувались у структурних підрозділах облдержадміністрації та виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради 960 студентів-старшокурсників.

Нещодавно завершився черговий етап проекту і 36 молодих людей з рук міського голови Віктора Анушкевичуса та заступника голови Івано-Франківської обласної державної адміністрації (ОДА) Ігоря Зварича отримали сертифікати про завершення стажування у місцевих органах представницької та виконавчої влади. 12 студентів проходило практику в ОДА, 24 — у міськвиконкомі.

Упродовж двох місяців юнаки та дівчата, які долучилися до проекту, працювали у структурних владних підрозділах. Найбільш успішні та переконані за результатами стажування отримали не тільки сертифікат, а й зачислені до кадрового резерву облдержадміністрації та міської ради. До слова, в Івано-Франківському міськвиконкомі сьогодні працюють 27 колишніх учасників згаданого молодіжного проекту. І міський голова Віктор Анушкевичус дуже пишається цим, оскільки впродовж двох каденцій головування завжди робив та робить ставку на омолодження виконавчого апарату.

Звертаючись до учасників проекту, міський голова зазначив, що завжди намагається особисто зустрітися з молодими людьми, які беруть участь у проекті на його старті та фініші, адже це дає можливість простежити, як змінюється уявлення молоді про владу. «Хочу подякувати усім вам, що ви є такими ініціативними. Я особисто дуже дорожу проектом «Молодь і влада». Зараз точиться багато розмов, що молодь вже не та, що молоді люди увесь час в Інтернеті, в телевізорі, а цей проект доводить протилежне, даючи можливість оцінити весь творчий потенціал сучасної молоді», — наголосив Віктор Анушкевичус.

Попри державницькі будні, стажери проекту брали участь у різноманітних майстер-класах, дебатах, благодійних акціях, їздили в інші регіони для ознайомлення з роботою молодіжних організацій та органів виконавчої влади, знайомилися з відомими людьми краю.

Вл. інф.

ІНФОРМАЦІЯ
про бюджет за бюджетними програмами по Апарату Верховної Ради України за 2012 рік

Повне найменування головного розпорядника коштів державного бюджету: Апарат Верховної Ради України
Головна мета діяльності та завдання: Апарат Верховної Ради України здійснює правове, наукове, організаційне, документальне, інформаційне, кадрове, фінансово-господарське, матеріально-технічне, соціально-побутове та інше забезпечення діяльності Верховної Ради України.

(тис. грн.)

Код програмної класифікації видатків та кредитування бюджету/код економічної класифікації видатків бюджету або код кредитування бюджету	Код функціональної класифікації видатків та кредитування бюджету	Найменування згідно з програмною класифікацією видатків та кредитування бюджету	Загальний фонд		Спеціальний фонд		Разом	
			план на 2012 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2012 рік	план на 2012 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2012 рік	план на 2012 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2012 рік
Видатки всього за головним розпорядником коштів державного бюджету:			**784 922,5**	**768 126,8**	**64 037,9**	**53 830,5**	**848 960,4**	**821 957,3**
у тому числі, за бюджетними програмами:								
0111010	**0111**	**Здійснення законотворчої діяльності Верховної Ради України**	**451 577,6**	**437 388,6**	**74,0**	**74,0**	**451 651,6**	**437 462,6**
0111020	**0111**	**Обслуговування та організаційне, інформаційно-аналітичне, матеріально-технічне забезпечення діяльності Верховної Ради України**	**295 665,9**	**293 348,7**	**7 464,3**	**6 335,4**	**303 130,2**	**299 684,1**
		Управління справами	179 275,2	178 857,6			179 275,2	178 857,6
		Автобаза	38 304,2	38 304,1	4 778,9	4 742,0	43 083,1	43 046,1
		Інститут законодавства	8 463,2	8 463,2	1 276,7	991,5	9 739,9	9 454,7
		Управління адміністративними будинками	63 715,5	61 816,0	1 408,7	601,9	65 124,2	62 417,9
		Їдальня	3 300,0	3 300,0			3 300,0	3 300,0
		Управління житловими будинками	2 607,8	2 607,8			2 607,8	2 607,8
0111070	**0734**	**Фінансова підтримка санаторно-курортного комплексу Управління справами Верховної Ради України**	**7 875,6**	**7 875,6**	**56 499,6**	**47 421,1**	**64 375,2**	**55 296,7**
		санаторний комплекс "Дюльбер"	4 064,0	4 064,0	20 775,2	19 562,6	24 839,2	23 626,6
		санаторій "Нижня Ореанда"	3 152,2	3 152,2	34 197,2	26 470,3	37 349,4	29 622,5
		готельно-оздоровчий комплекс "Затока"	259,4	259,4	250,5	170,4	509,9	429,8
		пансіонат матері та дитини "Таврійські зорі"	400,0	400,0	1 276,7	1 217,8	1 676,7	1 617,8
0111090	**0832**	**Висвітлення діяльності Верховної Ради України через засоби телебачення і радіомовлення та фінансова підтримка видання газети "Голос України" та журналу "Віче"**	**29 803,4**	**29 513,9**			**29 803,4**	**29 513,9**
		Дирекція телерадіопрограм	12 005,4	11 715,9			12 005,4	11 715,9
		газета "Голос України"	14 782,0	14 782,0			14 782,0	14 782,0
		журнал "Віче"	3 016,0	3 016,0			3 016,0	3 016,0

Ігор КАЛЄТНІК: «Проект урядової програми активізації економіки видається доволі «вихолощеним»

У нещодавньому інтерв'ю для DT. UA Перший заступник Голови Верховної Ради Ігор Калєтнік (на знімку) розповідав про необхідність організації більш системної та продуктивної законодавчої роботи українського парламенту, зокрема в контексті розгляду економічних законопроектів. Однак дійсність виявилася зворотною — після майже тритижневого блокування трибуни, нинішнього тижня розгляд законопроектів у сесійній залі українського парламенту знову припинився, не встигнувши навіть толком відновитися. Крім того, деякі заяви та оцінки Ігоря Григоровича стали провісниками дуже знакових процесів в нафтопереробному секторі.

— Ігоре Григоровичу, півтора місяця тому ви були доволі оптимістично налаштовані з приводу ефективності законодавчої роботи Верховної Ради цього скликання. А як настрій тепер? Чи є взагалі ефективні шляхи попередження рецидивів простоїв у майбутньому і які?

— У мене і нині настрій оптимістичний. Опозиція, блокуючи трибуну і ставлячи нові «ультиматуми», порушує закон. Порушує норми Регламенту, ухваленого Верховною Радою після трьох тижнів переговорів.

А нове блокування парламенту нікому не на користь, окрім його ініціаторів. Нині є нагальні соціальні питання, які потребують законодавчого вирішення, перегляд бюджетного та податкового законодавства, проблеми в аграрному секторі, коли на черзі посівна кампанія.

— Що конкретно треба нагально розглядати, наведіть приклади

— Будь ласка. Наприклад, майже щороку перед початком посівної кампанії парламент вносить корективи до бюджету, виділяючи додаткові кошти аграріям на компенсацію втрат, яких зазнали у зв'язку із зимою.

Спочатку Міністерство аграрної політики проводить інвентаризацію площ озимих культур. Така процедура здійснюється щорічно, і 2013-й — не виняток.

Цьогоріч зима була складна. Сніг змінювався дощем, тобто на полях утворилась льодова кірка. А це означає, що посівам доступ до повітря було перекрито. Тому я не виключаю, що великий відсоток озимих культур має бути пересіяний.

Щороку за результатами такої інвентаризації Кабінет Міністрів приймав рішення про перегляд бюджету і виділення додаткових коштів на пересів. У межах 200—300 мільйонів гривень. Так має бути і нинішнього року.

Окрім того, ми чекаємо звіту від уряду, хочемо нарешті побачити його програму активізації економіки.

Тому гальмування роботи Верховної Ради неприпустиме, і якщо ми кажемо, що хочемо жити у правовій державі, потрібно самим почати давати приклад того, як дотримуватися закону.

— Є великі сумніви, що Регламентний комітет прийняв рішення стосовно Власенка без порушення чинного Регламенту. Була інформація, що комітет не збирався, було тільки зібрано підписи тощо. Чи не тому опозиція так діє, що вона фактично опинилася загнаною у глухий кут?

— По-перше, кворум був і 27 лютого комітет засідав. Відповідно до цього є протокол засідання і є відповідне подання у вигляді рішення, яке направлено Голові Верховної Ради.

Голова Верховної Ради не має здійснювати перевірку стенограми засідання чи, наприклад, протоколу ведення засідання. Норма щодо неможливості суміщення чітко визначена Конституцією України.

У правовій площині це рішення є винятково компетенцією Вищого адміністративного суду, і він дав свою оцінку. А Регламентний комітет лише дав висновок, що під час розгляду цього питання було встановлено наявність ознак, які можуть свідчити про суміщення мандата народного депутата з адвокатською діяльністю.

— Нині виникла ситуація, в якій очевидна наявність проблем із досягненням кворуму, необхідного для проходження через парламент тих чи інших законопроектів, призначень і т. п. Що сьогодні найбільше, на ваш погляд, заважає формуванню ефективної більшості в нинішньому парламенті? І чи можлива все-таки участь у ній фракції комуністів?

— Фракція комуністів була і залишається політичною силою, яка має виключно свою власну позицію. Ні під кого підлаштовуватися ми не будемо. Голосування за ті чи інші законопроекти відбуватиметься винятково після глибокого аналізу доцільності їх прийняття.

Більшість, яка слухняно голосує за все підряд, — це пережиток парламенту минулого скликання, і в цьому сенсі сьогоднішній законодавчий орган уже набагато якісніший за попередній. Що ж до більшості, яка необхідна для прийняття ключових для країни рішень, — вона буде завжди.

— Тобто ситуативне голосування в інтересах однієї влади можливе, але коли питання буде того варте і фракція комуністів вважатиме це доцільним?

— Я б не казав про ситуативність. Це очікуване і прогнозоване голосування чи не голосування.

Сьогодні підготовлено цілу низку важливих законопроектів, щодо яких точиться серйозна дискусія, зокрема, законопроект про трансферне ціноутворення, який усі в кулуарах нині обговорюють. Адже, з одного боку, він зачіпає серйозні інтереси великого бізнесу, а з другого — за тих обсягів капіталів, які сьогодні через різні схеми виводять за кордон, життєво важливо врегулювати це питання. В інтересах держави та її громадян, але без шкоди інтересам легального бізнесу.

Також необхідно серйозно вникнути і переглянути наявні процедури державних закупівель. Дослідження за останній рік показали, що тінізація операцій у сфері державних закупівель зросла вдвічі.

Дедалі менше інформації публікується, дедалі більше результатів тендерів стає відомо вже за фактом — коли закупівля завершена. Тобто на часі розробка нового законопроекту про прозорі механізми використання державних коштів та державні закупівлі, ця проблема справді назріла.

Також, на мою думку, потребують вирішення питання земельного законодавства. Ця сфера доволі зарегульована. А через те, що торік багато законопроектів, які регламентують земельні питання, приймали поспіхом, сьогодні ми маємо негативні наслідки. Зокрема, це стосується створення Державного земельного кадастру.

— Ви згадали трансфертний законопроект і необхідність збалансування інтересів держави та бізнесу. Ви вже ознайомлювалися з його змістом? Які є зауваження?

— На перший погляд видається, що потребує перегляду в бік зниження мінімальний поріг вартості операцій, на які поширюватиметься дія законопроекту про трансфертне ціноутворення.

Проте навіть якщо ухвалити законопроект в наявному вигляді, я не думаю, що Міністерству доходів додасться багато роботи. Про що йдеться? У нинішньому варіанті поріг операцій, які будуть вважатися підконтрольними, встановлено на межі 50 мільйонів гривень. Водночас потрібно враховувати, що, наприклад, за 2012 рік було зафіксовано лише 131 поставку товарів загальною вартістю від 50 і більше мільйонів гривень від одного українського підприємства на адресу одного нерезидента.

Доволі значна їх частина належить до підприємств металургійної галузі України. Другу потужну групу складають експортери сільськогосподарської продукції.

Схема поставок українських зернових та олійних культур, соняшникової олії, шроту — найтиповіша: експорт до різних країн світу із використанням посередника.

Загалом такі масштабні операції (понад 50 мільйонів гривень) за минулий рік здійснювали лише 72 експортери. Однак обсяг поставок дуже значний — 25 мільярдів доларів, що становить 36 відсотків від загального обсягу українського експорту в 2012 році.

Але якщо врахувати, що через посередників йде близько 50 відсотків експортних операцій, то податківцям доведеться відстежувати, умовно кажучи, лише 60—65 експортних операцій на рік.

Тому в цьому контексті цей законопроект потрібно суттєво доопрацювати. І це не єдине зауваження. Є речі, які не влаштовують бізнес, зокрема стосовно методу визначення вартості.

— Чи ви вже мали можливість ознайомитися зі змістом урядової Програми стимулювання економіки? Якщо так, то як би ви прокоментували цей документ?

— Мені відомо що програмою уряду на активізацію економіки на 2013—2014 роки передбачалася ціла низка конструктивних та правильних речей, які повинні були б справді активізувати економіку.

Тому досить дивною видається ситуація, що проект урядової програми, після узгодження з різними міністерствами, сьогодні має досить вихолощений вигляд.

Наприклад, якщо раніше говорилося про те, що закон про трансфертне ціноутворення дасть додатково до державного бюджету близько 20 мільярдів гривень, то сьогодні ця цифра чомусь називається в межах 500 мільйонів.

Ми бачимо, що питання скасування пільг для окремих галузей взагалі поки що знято з розгляду. А це також реальні надходження до державного бюджету.

Бо без цього буде складно пояснити, звідки за дефіциту держбюджету близько 50 мільярдів, взяти необхідні 380 мільярдів гривень (саме таку цифру озвучив уряд), які передбачено на фінансування програми розвитку економіки. Адже без цього урядова програма має вигляд декларативного документа, який, швидше за все, не дасть очікуваного результату.

— Під час нашого попереднього спілкування важливою виявилась тема, пов'язана з незаконним увезення нафтопродуктів в Україну. Скориставшись вашою експертною порадою, DT.UA виявило величезну невідповідність між обсягами пального, ввезеного «Укрзалізницею» та розмитненого ДМСУ. Як ви можете прокоментувати таку ситуацію?

— Під час проведення відповідних розрахунків і зведення цих даних дуже важливо розуміти особливості процедур і режимів митного оформлення. Після публікації згаданих вами статей у DT.UA я також звернувся до Міністерства доходів і зборів — вони проводили перевірку. Перевіряла викладену у статті інформацію і Генеральна прокуратура.

Що є на сьогодні? Ситуація має такий вигляд, що під час використання «експертної поради», швидше за все, виникла проблема неправильної інтерпретації з боку журналіста. Оскільки порівнювати дані «Укрзалізниці» і митниці в такий спосіб, як у статті, не зовсім коректно. Оскільки навіть обсяги імпорту-експорту із суміжною країною необхідно порівнювати дуже обережно і за кількома методиками.

Тому робити порівняння, не знаючи специфіки, не зовсім правильно.

Є кілька підводних каменів. По-перше, «Укрзалізниця» надає дані щодо того обсягу товару, який фактично переміщався через кордон, без урахування мети такого ввезення. Це може бути і імпорт, і транзит, і т. ін.

По-друге, нафтопродукти зазвичай імпортуються за тимчасовими деклараціями. Декларація «закривається» протягом від 30 до 90 днів, адже строк доставки товару від пункту перетину на кордоні до митниці призначення може становити до 30 днів. А дані митниці формуються лише на закритих деклараціях.

Застосування тимчасових декларацій є досить поширеною практикою, оскільки значна частина нафтопродуктів поставляється за контрактами, які передбачають формульний підхід до формування ціни. Тобто ціна на нафтопродукти може формуватися із прив'язкою до ціни на нафту на біржі.

Також є певні особливості класифікації переміщуваних товарів «Укрзалізницею» та Державною митною службою України. Класифікатором товарів, який використовує «Укрзалізниця», передбачено коди товарів «бензини моторні» та «дизельне паливо». А УКТЗЕД, яким користуються митні органи, таке поняття, як «дизельне паливо», взагалі не передбачено. Натомість є лише поняття «газойлі» (дизельне паливо, пічне паливо та інші товари).

Відомості митниці про імпортовані бензини моторні збігаються з даними «Укрзалізниці», з урахуванням перехідних обсягів. Це «Укрзалізниця» і підтвердила у своєму листі.

А загалом, за даними митної служби, протягом 2012 року в митному режимі «імпорт» оформлено 7 мільйонів тонн нафтопродуктів. Із зазначеного обсягу 5,5 мільйона тонн було переміщено залізничним транспортом (дизельне паливо — 3,6 мільйона, бензини моторні — 1,9 мільйона тонн).

— Ще однією з тем, яку ми обговорювали під час попереднього інтерв'ю, була ситуація у вітчизняній сфері нафтопереробки. Порушивши це питання, ви тоді випередили цілу низку важливих подій, які після цього почали відбуватися на цьому ринку, — і заяви профільного міністра, і придбання Одеського нафтопереробного заводу «Східно-європейською паливно-енергетичною компанією». Ви щось знали чи це випадковий збіг?

— Я прогнозував, як і тепер прогнозую, цілу низку подій, які відбуваються. Не може країна, в якій шість нафтопереробних заводів, використовувати і жити лише за рахунок імпорту. Безперечно, ми маємо виробляти свою продукцію. І дуже важливо, щоб ця продукція була якісна.

На превеликий жаль, жоден український нафтопереробний завод не може випускати якісне пальне, зокрема бензин марки Євро-5. А в переважній більшості автомобілів використовується сьогодні саме ця марка. Це саме стосується і дизельного палива. Для цього потрібно модернізувати українські заводи.

Ми робили аналіз, і можу сказати: щоб запустити й налагодити роботу більшості заводів, випускати якісне пальне, потрібно вкласти дуже великі інвестиції. Наприклад, за оцінками експертів, у модернізацію Херсонського НПЗ, щоб він випускав якісний продукт, необхідно вкласти близько 1,5 мільярда доларів.

Ми розуміємо, що для цього потрібен серйозний інвестор, який піде на цей крок лише в тому разі, якщо чітко знатиме, що відповідні потужності будуть завантажені, що він вироблятиме продукцію, яка буде продаватися та експортуватися, але водночас матиме прийнятну рентабельність.

«ЛУКОЙЛ» уперше продав свій нафтопереробний завод, актив — і це показовий факт. Напевно, в нового власника є чітке бачення того, як саме його модернізувати і як його завантажити, щоб він випускав якісну продукцію.

— Експерти дуже скептично поставилися до можливості швидкого перезавантаження і запуску заводу, про яке казав міністр. І тут постає запитання: а чи вам щось відомо про компанію СЄПЕК Сергія Курченка? Чи справді вона здатна запускати такі серйозні виробничі процеси і залучати такі серйозні інвестиції?

— Я володію лише тією інформацією, яка є в більшості ЗМІ, яка загальнодоступна. Але я далекий від думки, що компанія, яка здійснює таку серйозну покупку, робить це просто так. Мабуть, є розрахунки, домовленості у вигляді відповідних контрактів і на поставку сировини, і на збут продукції.

Отже, якщо такі покупки здійснюють, це свідчить про те, що є певна активізація, і ми можемо очікувати, що в цьому сегменті економіки України можуть відбуватися позитивні процеси.

Як я вже не раз зазначав, для нас нині принципово важливо налагодити в країні власне виробництво продукції, яку ми цілком здатні виробляти на внутрішньому ринку. Це, своєю чергою, заробітні плати, соціальні видатки, будівництво інфраструктури, бюджет розвитку.

До мене сьогодні приходять десятки звернень про закриття шкіл і лікарень. Люди запитують: що сталося у нас у країні, що відбувається таке лихо? Як це так, закрити районну лікарню? Куди їхати лікуватися? В інший район? Це дуже важливі першочергові речі, на які потрібно реагувати дуже гостро. Ніяка реформа не може замінити уклад життя людини, який складався десятки років, коли вона знала, де розташовані лікарня, де школа, де дитячий садок. Це — основні складові, на яких має будуватися життя цілої країни. І якщо про них не подбати сьогодні-завтра, то невдовзі будь-які реформи будуть марні.

(Із інтерв'ю газеті «Дзеркало тижня»).

Більшість, яка слухняно голосує за все підряд, — це пережиток

Німий спостерігач реформ,

або Що заважає розвиватися громаді

САМОВРЯДУВАННЯ

Якщо вірити законам, практично жодне рішення, що стосується зміни соціальної інфраструктури села, не може бути прийняте без згоди місцевої громади та влади. І дуже часто така згода дасться на закриття школи, клубу чи реформи лікувального закладу. Та люди роблять це не так з доброї волі, як з усвідомлення повної безпорадності, розуміючи, що їхні рішення — формальність. Якщо вже на верхах задумано реформи, то вони рано чи пізно будуть доведені до низів. То виходить, що всі розмови про те, що місцеве самоврядування — це наріжний камінь у розбудові держави, далекі від реалій? Поміркувати над цими проблемами ми вирішили разом із сільським головою із Хмельницького району Миколою МАРЕНКОМ.

На лікарні вивіску змінили, а «швидку» не віддали

Малиницька сільська рада нічим особливим не відрізняється від решти на Хмельниччині. Тому всі проблеми, від бюджетних до організаційних, з якими стикаються сотні інших, знайомі й тут. Але тим і цікаво подивитися на них зсередини, бо вони типові.

У Малиничах, Кудринцях та Рижулинцях, що об'єднані в одну сільраду, — разом вісімсот дворів. Навіть попри те, що села розташовані недалеко від обласного центру, демографічного буму тут не спостерігається давно. Навесні в місцевій школі буде лише семеро випускників. Ніхто й не сумнівається, що всі вони поїдуть на навчання до різних міст. А про повернення додому з магістерськими дипломами навряд чи хто мріє. Хіба що до бабусі в гості на свіже молоко чи коли ягоди доспіють.

Через такі тенденції, хоч як прикро, але доводиться визнавати: для села тепер не так важливі молодіжні проблеми, як ті, що пов'язані з пенсіонерами та їхнім здоров'ям. І тут чи не на першому плані стоїть медичне обслуговування. Попри те, що за пару десятків кілометрів розташовані районна, міська і навіть обласна лікарні, місцева дільнична завжди користувалася не меншою популярністю. Спочатку вона була розрахована на 35 місць. Але тенденції до скорочення в системі охорони здоров'я зародилися не тепер. Років десять тому під час чергової «оптимізації» кількість ліжок скоротили майже вдвічі. Хоча насправді кількість пацієнтів увесь цей час залишалася практично незмінна.

— Взимку до стаціонару не так просто потрапити, — розповідають місцеві жителі. — Кому підлікуватися потрібно, а кому пережити під наглядом непрості холодні часи. Тож і нині там перебуває не менше тридцяти осіб. Людям зручно: для чого їхати до районної лікарні, коли тут і додому ближче, і лікарі та медсестри свої, добре знаємо один одного...

Досі масштабні медичні реформи до Малиничів не доходили. Але тепер вони і тут стають реаліями. У селі вже не буде дільничної лікарні, вона значитиметься лише як філія центральної районної.

— Раніше фінансування нашої лікарні здійснювали через сільраду, але ось уже два роки, як таку практику в країні припинено, — розповідає сільський голова. — Тепер гроші йдуть через районну установу. Та, думається, це тільки погіршило ситуацію. Адже за цей час в лікарні практично нічого не було зроблено, оновлено, відремонтовано... А от коли фінансами опікувалась сільрада, ми таки намагалися відшукати кошти і для ремонтів, і нехай для невеликих, але все-таки покупок. Маючи такий досвід «централізації», в Малиничах вирішили, будь-що захистити свою машину швидкої допомоги, адже чи не наймасштабніші новації очікують саме на цей сектор медицини.

— Минулої осені лікарні, завдяки стараннням районної влади, таки вдалось отримати нову машину, — продовжує Микола Маренок. — Нині вона обслуговує не тільки нашу, а ще й дві сусідні сільради. Новій машині не нарадуються пацієнти і лікарі. Тому, коли почули, що її планувалось підпорядкувати обласній станції екстреної медичної допомоги, вирішили умовити, щоб «швидку» від нас не забирали. Бо одна справа — коли сам господар турбується про своє, і зовсім інша — коли доводиться користуватися тим, що тобі не належить.

> **ФАКТ**
>
> ***Дуже часто навіть найменша ініціатива знизу одразу розцінюється як фінансове порушення. То кому з місцевих керманичів захочеться наражатися на небезпеку?***

Свою копійку на дурниці не витратять

Загалом у сільського голови є тверде переконання, що всіма коштами, які необхідні для соціальної інфраструктури села, повинні розпоряджатись не різні галузеві відомства, а саме сільрада. Ні подібні міркування, ні навіть практика такої роботи — не новина у місцевому самоврядуванні. За п'ятнадцять років свого головування Маренок випробував, що називається, на власному досвіді, різні підходи. Звичайно, найбільша проблема — наповнити сільську казну, бо як і раніше, так і тепер коштів бракує, а сільрада була і залишається дотаційною. І все ж у селі переконані: на місцях видніше, ніж з районних та обласних кабінетів, куди і які гроші направити.

— А за те, що вони підуть не за призначенням, не варто переживати, —переконаний голова. — Бо найчастіше доводиться не роздавати, а саме збирати їх, сподіваючись на допомогу, орендарів, спонсорів та добродійників.

Натомість, чимало нинішніх правил не тільки не стимулюють місцеву владу до економної роботи, а лише призводять до зайвих витрат. За прикладом далеко ходити не потрібно. Приміром, голова задумає замінити старі вікна в сільраді. Якби робити все економно та по-хазяйськи, то можна в пару тисяч вкластися та за пару годин змайструвати. А якщо за законом — то витрати зростуть у кілька разів. А про час вже й говорити не доводиться. Бо спочатку необхідно виготовити кошторисну документацію, потім провести кілька її експертиз, включаючи і будівельну. За цим — конкурсні закупівлі, тендери на виконання робіт... Одне слово, ще до початку ремонту сума набіжить чимала. І створюється враження, що нікому цих грошей не шкода, бо й справді, не зі своєї кишені їх виділяють, а з бюджетної. Натомість, чи не було б значно простіше найняти когось із місцевих робітників, котрі в лічені години усе зробили б? До того ж — дешево і якісно.

Паперових ініціатив з кожним роком дедалі більше

Сільські керманичі — наче між двох вогнів: з одного боку, — бюджетний дефіцит, з другого — заборона всякої ініціативи. Як вижити в таких лещатах? Не дивно, що у багатьох в такій ситуації просто опускаються руки, і вся робота завмирає. І тільки найсміливішим та заповзятливим вдається оминати ці фінансово-бюджетні рифи.

За кілька каденцій свого головування і малиницькому сільському голові довелося пережити всяке. Тепер вже згадуються, як далека історія, часи, коли замість пенсії розвозив людям по селу крупу та борошно. Чи коли місяцями не могли отримати грошової допомоги на дітей. Усі ці історії з найважчих кризових років потроху почали забуватись, а в житті додалося-таки позитивних моментів. Та й нинішні пенсії та заробітні плати, хоч як важко їх заробити, не зрівняєш з минулими. Якщо бути об'єктивним: життя йде вперед і приносить нехай не такі швидкі, як хотілося б, але все-таки добрі зміни кожному. Попри це, не можна не зауважити, що за той самий час життя сільської громади загалом не стало ані заможнішим, ані вільнішим. Вона так і не здобула право, а вірніше, — фінансову можливість розв'язувати свої проблеми, бути ініціатором тих чи інших змін, впливати не те що на глобальні загальнодержавні події, а хоча б на життя свого села.

Хоча, судячи з того, скільки законів, розпоряджень і нормативних актів регламентують це життя, скільки реформ, проектів та ініціатив спускається сюди, може створитися враження, що саме сільська громада перебуває під особливою увагою та опікою влади й держави. Щоб переконатися в цьому, варто лише поглянути на теку вхідної документації, що є в кожній сільраді. В Малиничах називають свої цифри. Ще з десяток літ тому таких вхідних циркулярів набиралося близько двох сотень на рік. Тоді здавалось: виконати кожну нову інструкцію, лист чи вимогу, що надходили ледь не щодня, практично неможливо. Тепер про такі обсяги роботи згадують лише з ностальгічною посмішкою.

> **ДОВІДКОВО**
>
> ***Минулого року сільрада отримала до півтори тисячі (!) вхідних документів. Чимала частина з них потребує виконання, звітів і контролю.***

Не можна сказати, що всі вони — лише паперовий бюрократичний вихор, який проноситься над селом. Навпаки, чимало з них прямо чи опосередковано торкаються всіх тих реформ, змін і нововведень, які останніми роками декларує уряд, а тому потребують серйозного й дуже ретельного опрацювання. От якби ще до цих документів не те щоб армію кваліфікованих фахівців, а хоча б свого юриста, економіста, нотаріуса, землевпорядника... Та ще б трохи грошей в казну. Тоді можна було б вести мову про те, що громада на чолі зі своїм головою активно розбудовує своє село чи містечко і тим самим розвиває всі реформи та ідеї, рухає країну вперед.

А поки цього немає, багатьом залишається виконувати роль німих спостерігачів, які живуть в очікуванні нових інструкцій та розпоряджень. В яких так і не прописано, як реально зробити крок до кращого життя.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

На знімку: сільський голова села Малиничі Хмельницького району Микола Маренок.

Фото автора.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Механізм проведення місцевого референдуму потребує удосконалення

Сьогодні в Комітеті Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування відбудеться круглий стіл: «Реформа інституту місцевого референдуму: участь громадян в урядуванні». Дискусія під час заходу точитиметься навколо урядового законопроекту «Про місцевий референдум», ухваленого за основу 19 квітня 2011 року.

Потреба ухвалення якісно нового закону про місцевий референдум вже назріла давно, зауважив у коментарі «Голосу України» голова комітету Давид Жванія **(на знімку)**. Адже впродовж останніх двадцяти років базовим законодавчим актом у цій сфері був Закон «Про всеукраїнський та місцеві референдуми», ухвалений ще у 1991 році. Він діяв в частині, що не суперечить Конституції України. Крім того, його норми були концептуально застарілими і часто не відповідали законам, прийнятим Верховною Радою пізніше. До того ж після ухвалення минулої осені Закону «Про всеукраїнський референдум», даний законодавчий акт втратив чинність. Як наслідок, у сфері місцевого референдуму виникла прогалина у законодавстві, і це питання стало надзвичайно актуальним.

І хоча цей законопроект був підготовлений ще у вересні 2010 року, тривалий його розгляд пояснюється насамперед низькою якістю поданого урядом документа. За словами голови комітету, його положення суперечать європейським стандартам, а іноді і Конституції України. Про це свідчить висновок Головного науково-експертного управління апарату Верховної Ради. «Враховуючи необхідність ґрунтовного і якісного доопрацювання законопроекту, комітетом ще у минулому скликанні парламенту було створено робочу групу з його підготовки до другого читання. До участі у її роботі було залучено широке коло представників державних органів та органів місцевого самоврядування, неурядових організацій, науковців і експертів», — розповів Д. Жванія.

Крім того, на замовлення комітету законопроект отримав експертну оцінку Ради Європи. В цілому урядовий проект отримав позитивну оцінку. Але водночас Рада Європи пропонує здійснити деякі вдосконалення, зокрема щодо відмінностей між різними видами референдумів (відповідно до законопроекту їх три: імперативний (його рішення мають обов'язковий характер), консультативний (проводиться з метою з'ясування думки громади з того чи іншого питання) та повторний (проводиться у разі визнання імперативного референдуму недійсним). Науявну в документі термінологію вони вважають не зовсім досконалою. «Згідно зі ст. 50 проекту, депутати ради можуть прийняти рішення, відмінне від думки, висловленої на консультативному референдумі (у разі чинності результатів), лише якщо не менше двох третин депутатів ради проголосують за нього. Те ж правило діє, якщо рішення має прийняти виконавчий комітет. Як наслідок: якщо немає більшості депутатів ради у дві третини для відхилення результатів референдуму, він буде зобов'язуючим для ради, яка має прийняти остаточну ухвалу. Це не консультативний референдум. Радше, це спільний процес прийняття рішення», — йдеться у висновку.

> **ДОСЛІВНО**
>
> **Голова Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Давид Жванія:**
>
> ***«Використання механізму місцевих референдумів для вирішення проблем громад — це європейська практика, яку ми маємо запровадити в Україні. Без надання громадам можливості самостійно і в законний спосіб вирішувати власні проблеми запровадити дієве та ефективно працююче самоврядування в Україні неможливо»***

Наразі голова комітету Д. Жванія сподівається, що цього разу буде напрацьовано збалансований документ, який затвердить Верховна Рада. У цьому, переконаний він, мають бути зацікавлені всі політичні сили парламенту.

Олена ГОРБУНОВА.

І створюється враження, що нікому цих грошей не шкода

Підпільне виробництво рідини для автомобільних склоомивачів «Ледокол» зробив своїм бізнесом приватний підприємець із Дніпропетровська. Для цього організував роботу цілого цеху. Але у справу несподівано втрутилися правоохоронці. Тепер підприємливому громадянинові доведеться відповідати за законом

Систематично в Дніпропетровську виникають скандали, пов'язані з торгівлею так званими курильними сумішами. Громадськість б'є на сполох, городяни обурюються, правоохоронці ж заявляють, що боротися із цим злом дуже складно. Після закриття однієї точки виникають інші — з видозміненим товаром, якого немає в переліку наркотичних речовин

Тред–юніони почують наші стогони?

Профспілки активізують боротьбу з порушеннями трудового законодавства

Заробітна плата була і залишається основним мірилом взаємин між працею і капіталом. Однак мізерна її частка у собівартості продукції, що випускається, не може нікого задовольнити, оскільки за таких умов працівники не мають змоги навіть відтворювати свій трудовий потенціал, утримувати родину і думати про майбутнє. Про це кореспондентові «Голосу України» розповів голова Дніпропетровського обласного об'єднання профспілок Віталій Дубіль.

Зарплата: позаду планети усієї

— Завдяки взаємодії органів влади, роботодавців і профспілок, через призму соціального діалогу торік нам вдалося стабілізувати ситуацію в економіці регіону й домогтися, зокрема, зростання на 11% реальної заробітної плати трудящих у провідних галузях, — зазначив Віталій Дубіль. Але в цілому поки що ми пасемо задніх не тільки серед європейських країн, а й навіть серед більшості держав СНД.

Лідер профспілок регіону переконаний, що під час реалізації положень колективних договорів, регіональної й галузевих угод соціальні партнери мають забезпечити відповідальність за виконання взятих зобов'язань щодо цього питання.

ЦИФРА

Це ж стосується й ліквідації зарплатних боргів. 2012 року їх скоротили на Дніпропетровщині на понад 30%. А в цілому ж за неповних три роки — з 89 мільйонів гривень до нинішніх 10 мільйонів. При цьому важливо, що заборгованість на підприємствах, де діють профорганізації, становить менше п'ятої частини цієї суми.

Принципово важливою для профспілок є й взаємодія у сфері забезпечення зайнятості та створення нових робочих місць. Торік на Дніпропетровщині їх було створено близько 70 тисяч. «Проте ситуація на ринку праці залишається напруженою. Особливо через зростання неповної зайнятості, — вважає Віталій Петрович. — І тут необхідно докласти зусиль задля збереження і розвитку трудового потенціалу».

За участю профспілок в області вдалося легалізувати понад 7 тисяч робочих місць, а також змусити 1200 роботодавців-«мінімізаторів» підвищити зарплату працівників. Варто нагадати, що 2013-й радою Федерації профспілок України оголошено Роком боротьби проти нелегальної і тіньової зарплати.

Змусити роботодавця виконувати обіцяне

Далеко не усе зроблено профспілками в питаннях контролю над охороною праці, профілактики виробничого травматизму й професійної захворюваності. Особливе місце у вирішенні цих питань мають посідати заходи, вжиті обласною тристоронньою соціально-економічною радою.

На новий рівень має вийти взаємодія профспілок з організацією роботодавців Дніпропетровщини, до складу якої входять 19 галузевих рад директорів. «Це особливо необхідно нині, коли з'являються ознаки економічного спаду, і надзвичайно важливо посилювати соціальну відповідальність бізнесу, його залучення до сфери соціального партнерства. І причому не на словах, а на ділі, — зазначив Віталій Дубіль. — Адже для забезпечення стабільності економіки треба вкладати кошти в модернізацію виробництва, організацію випуску нових видів конкурентоспроможної продукції, розвивати внутрішній ринок. Лише так можна домогтися підвищення продуктивності праці, поліпшення фінансового стану підприємств і зростання зарплати».

Як наслідок, усе це сприятиме наповненню бюджетів і фондів, а значить, і поліпшенню матеріального становища учителів, лікарів, держслужбовців і працівників культури.

Об'єднатися й отримати владу

Особливо складно працювати доводиться профорганізаціям гірничо-металургійного комплексу, шахтарям Західного Донбасу. Багато проблем доводиться вирішувати й профорганізаціям бюджетної сфери, особливо — працівників освіти і науки, охорони здоров'я.

— Сьогодні, коли законодавці багато повноважень делегували на місця, нам, зокрема, необхідно активізувати дійчинну нормативну базу на національному рівні. І під час нинішнього розроблення нової стратегії розвитку профспілкового руху України статус координаційних рад голів профспілкових комітетів повинен бути прописаним у нормативних документах федерації.

Дніпропетровські профспілки заявляють, що в умовах реформування економіки вкрай назріла й необхідність удосконалення організаційних структур профспілок, у тому числі — для вироблення на галузевих рівнях єдиних стандартів, які б використовувалися під час підписання на регіональному рівні угод з органами влади й роботодавцями, а також у колективних договорах підприємств.

Віталій Дубіль з працівниками заводу.

Сьогодні велике занепокоєння профспілок викликає й ситуація у сфері трудових відносин. Збільшилася кількість звернень трудящих у профоргани, які стосуються порушень під час звільнення, режиму робочого дня, використання найманої праці й заміни офіційних трудових відносин цивільно-правовими договорами і угодами. Профспілки мають, використовуючи законодавчу базу, посилити контроль і відповідальність порушників.

Цього року ми маємо завершити створення цих структур у всіх містах області.

На думку профспілок, для підвищення ефективності їхньої роботи необхідно переглянути ... яльність координаційних рад голів профспілкових організацій, — відзначає лідер дніпропетровських тред-юніонів. — Головне їхнє завдання — консолідація роботи галузевих первинних організацій, відстоювання їхніх інтересів в органах державної влади й місцевого самоврядування, в організаціях роботодавців.

Нові кадри дадуть боротьбі новий поштовх

Потрібно продовжувати процес переходу від інституту незвільнених голів профкомів до інституту представника профспілки в первинній організації, про що, до речі, у листопаді минулого року говорило багато учасників міжгалузевої наради голів профспілкових організацій з організаційного зміцнення обласного профоб'єднання.

— Щодо цього поки що, можливо, і невеликий, але ми вже маємо позитивний досвід Криворізького міськкому профспілки будівельників, обкомів профспілок працівників торгівлі, житлово-комунального господарства, — каже Віталій Дубіль. — Представники цих організацій не залежать від роботодавця і захищають інтереси людей одразу на декількох підприємствах галузі.

Подальшим розвитком роботи в цьому напрямку має стати розширення профспілкового впливу на підприємства, де донині з різних причин не створено профорганізації. Адже, як свідчить аналіз, саме на позапрофспілкових підприємствах набагато більше порушень трудового законодавства, випадків несвоєчасної виплати зарплати.

Системного поліпшення сьогодні потребує й підготовка профспілкових кадрів і активу. Передусім — молоді.

Другий форум профспілкової молоді Дніпропетровщини, який відбувся у листопаді минулого року, показав, що в регіоні підростає гарний резерв, який потрібно навчити й дати йому можливість проявити себе у складі виборних органів. Для цього є всі можливості.

— Безумовно, всі напрямки роботи потребують належного фінансового забезпечення. А тут поки що не все гаразд, — сказав Віталій Дубіль. — Тому виконання статутних фінансових зобов'язань на усіх рівнях має стати нормою життя.

Фото надане Дніпропетровським обласним об'єднанням профспілок.

Сердечники лікуються зі знижкою

Ті з пацієнтів, хто страждає на серцево-судинні захворювання й перебуває на обліку в медзакладах Дніпропетровської області, отримали можливість купити ліки за рецептом зі значною знижкою. Це стало можливо завдяки реалізації в Україні пілотного проекту з регулювання цін на лікарські засоби для осіб з гіпертонічною хворобою.

Загалом у регіоні на обліку перебувають понад 740 тисяч таких хворих. На сьогодні їм виписано вже більш як 300 тисяч рецептів. За словами заступника начальника Головного управління охорони здоров'я Дніпропетровської облдержадміністрації Олени Лугової, щоб пацієнт міг купувати в аптеках засоби для лікування гіпертонічної хвороби за зниженими цінами, він повинен звернутися до своєї амбулаторії сімейної медицини і пройти необхідні медичні обстеження.

Після підтвердження діагнозу пацієнт отримує від лікаря рецепт, за яким зможе купувати необхідні медпрепарати за ціною на 30—50 відсотків нижче, ніж зазначено в аптеці.

Різницю у вартості препарату суб'єктам господарювання компенсує держава. Для цього в 2013 році Дніпропетровська область отримала майже 16 мільйонів гривень.

— Отже, людей заохочують лікуватися, — зазначила Олена Лугова. — Це робиться для того, щоб усі пацієнти з гіпертонічною хворобою могли вести повноцінне життя.

Як повідомили кореспонденту «Голосу України» у Дніпропетровській облдержадміністрації, інформація, в яких саме аптеках можна отримати препарати за зниженими цінами, розміщена на сайті Департаменту управління охорони здоров'я облдержадміністрації. Крім того, її можна одержати безпосередньо у свого лікаря.

Нагадаємо, що перший етап Всеукраїнського пілотного проекту із впровадження державного регулювання цін на лікарські засоби для громадян із гіпертонічною хворобою реалізується на Дніпропетровщині з червня 2012 року й передбачає встановлення граничного рівня оптово-збутових цін на лікарські засоби для лікування гіпертонії, надбавки на які не перевищуватимуть 10 відсотків вартості препарату для оптової торгівлі й 25 — для роздрібної.

На другому етапі пацієнти за рецептом від лікаря отримують в аптеках препарати за зниженими цінами, а різниця в ціні компенсується аптекам за державний кошт.

Водночас на Дніпропетровщині триває розширення мережі аптек безпосередньо при Центрах первинної медико-санітарної допомоги. Торік їх відкрили в 598 амбулаторіях і ФАПах.

— Тепер жителям області, особливо в сільських районах, не потрібно їхати за кілька кілометрів за виписаними ліками — вони можуть придбати їх у своєму медзакладі, — вважає виконувач обов'язків начальника Держслужби лікарських препаратів у Дніпропетровській області Єгор Волков. — На Дніпропетровщині немає дефіциту аптек ні в містах, ні в сільській місцевості. Загалом у краї функціонує 1028 аптек і 219 аптечних пунктів.

Сторінку підготував наш власкор у Дніпропетровській області Володимир РИБАЛЬЧЕНКО. Тел. корпункту: 050-451-34-84

Ваша віза — поруч з вокзалом

Першу в Україні регіональну філію візового центру Італії відкрили у Львові на вулиці Шептицьких, 26. Святкову стрічку перерізали консул посольства Італії в Україні Маттео Крістофаро, начальник управління міжнародних зв'язків Львівської ОДА Левко Захарчишин та директор західного центру «Правекс-Банку» Володимир Чорненький.

Філія розташована неподалік залізничного вокзалу, вона приймати заявки на відкриття віз від жителів західних областей України. Найближчим часом завдяки співпраці «Правекс-Банку», банку групи «Інтеза Санпаоло» та товариства «Віза менеджмент сервіс Україна» такі філіали з'являться в Донецьку та Одесі.

— В нашій країні офіційно працюють понад 220 тисяч громадян України, — каже консул Маттео Крістофаро. — Утім реальна цифра в кілька разів більша — 600 тисяч. Найбільше вихідців — із західного регіону. Львів давно відомий традиційними зв'язками з Італією. Тож відкриття філії стане важливим кроком на шляху надання максимально ефективних послуг заявникам на візу.

До розмови приєднується генеральний директор товариства «Віза менеджмент сервіс Україна» Дженнаро Бертолі.

— Зі Львова до Італії їде найбільше трудових мігрантів та туристів. Відтепер вони зможуть відкрити візу тут, а не в столиці, що економитиме людям час і гроші, — зазначає він.

Відкриття нових філій у відділеннях «Правекс-Банку» розширить географію послуг, спростить процес оформлення віз і надаватиме сервіс високого рівня. Відвідувачі одразу зможуть сплатити вартість консульського збору та послуг візового центру.

— Для Львівщини дуже важливо розвивати туризм з Італією, — заявив голова обласної ради Петро Колодій. — Ми у себе також чекаємо представників італійського бізнесу, в яких великий досвід та передові технології. Створення нових робочих місць дасть нам можливість сприяти поверненню додому українців-емігрантів.

Богдан КУШНІР.

Львів.

На знімку: генеральний директор товариства «Віза менеджмент сервіс Україна» Дженнаро Бертолі з працівниками львівської філії.

Фото Євгена КРАВСА.

Не стрижіть вівцю, якщо вона не згодна

У Німеччині ширяться лави шанувальників веганства — суворої форми вегетаріанства. На початку 80-х років їх було всього кілька тисяч, а тепер — близько 700 000. Ці люди не їдять ні риби, ні м'яса, ні яєць, ні молока, ні меду. Вони не носять шкіряне взуття (зі шкур убитих тварин!), вовняних светрів (для їх виготовлення потрібно постригти вівцю без її на те згоди!) і навіть одягу із шовку. Для одних вегани — просто дивні люди, для других — борці за права тварин, для третіх — непоганий бізнес.

Раніше визнаною столицею веганів був Лондон. Нині це — Берлін. Тут давно вже стало гарним тоном замовляти в ресторані не беф-строганов чи устриць, а що-небудь із сої, як-от, приміром, китайсько-японський продукт тофу.

Саме в Берліні з'явився перший веганський ресторан — у шикарному районі Курфюрстендамм — із цінами за макарони з морською капустою, коріандром і часниковим соусом, як за червону ікру.

— Ще пару років тому, сидячи за одним обіднім столиком з веганцем, можна було вислухати жахливу історію про те, в якій тісній клітці утримували курку, чию ніжку вам подали на тарілці. Раніше головною справою цього руху було «поширення серед м'ясоїдів докорів сумління», — каже Крістіна Фоке — голова товариства, що бореться за права тварин.

Вегани називали м'ясоїдів убивцями й пожирателями трупів. Але поступово агресія минула, і вони почали роз'яснювальну роботу, успіхи якої навіч: два з половиною роки тому в Берліні відкрився перший у Німеччині веганський супермаркет, за ним — філія у Франкфурті-на-Майні. Тепер власники планують відкрити магазини у Відні, Гамбурзі, Лейпцигу та Мюнхені.

У веганському супермаркеті — 6000 продуктів. Тут немає косметики з гліцерином, тютюну, який тестували на тваринах, рафінованого цукру, у виробництві якого теж десь якось щось «тваринне» використовували. Утім...

У берлінських закладах «швидкої їжі» вже можна купити й веганську їжу — наприклад, зроблені з тофу та пшеничного протеїну фрикадельки, сосиски, салямі й навіть бекон. За консистенцією й запахом їх не відрізниш від справжніх. Тож десь у глибині душі їм усе-таки хочеться м'ясного...

Віктор ТИМЧЕНКО.

Берлін.

У Росії — сплеск підліткового суїциду

Останніми роками кількість дитячих суїцидів і спроб самогубств у Росії збільшилася на 37 відсотків. У період з 1990 по 2010 роки було скоєно 800 тисяч самогубств. 20 підлітків з 100 тисяч накладають на себе руки. Цей показник утричі перевищує світовий.

Соціальні психологи, лікарі, соціологи називають величезну кількість причин, чому підлітки зважуються на такий крок. Це й банальна сварка з друзями, з коханою людиною, скандали з батьками, насильство в родині, підліткова вагітність, наркотична або алкогольна залежність.

Дедалі частіше причинами «молодіжного суїциду» соціологи називають залежність від Інтернету, молодіжну субкультуру, в яких самогубство супроводжує містичний і романтичний ореол, фільми жахів, бажання саме в такий спосіб залишити пам'ять про себе. Самогубство в сучасній молодіжній культурі — це наскрізний мотив і масового, й елітарного мистецтва, і молоді люди бачать у ньому потужний засіб самовираження.

У всіх випадках, кажуть експерти, трагедії суїциду дитини можна уникнути. Ніхто з дітей не вирішує піти з життя в лічені дні чи години. Зазвичай настирливу ідею виношують тижнями, іноді місяцями, і весь цей час «суїцидні діти» намагаються звернути увагу дорослих на свої проблеми.

Психологи зазначають, що жодної прямої залежності між, наприклад, матеріальним благополуччям і підлітковим суїцидом немає. Руки на себе накладають діти і з багатих, і з бідних родин. Усі соціальні проблеми дитячого суїциду — вторинні стосовно психологічного стану конкретного підлітка, його відчуття світу, персональних моральних цінностей.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ФОТОФАКТ

Балійські індуїсти в Джакарті готуються зустріти Новий рік: напередодні традиційного Дня тиші віруючі влаштовують парад з величезними ляльками «огох-огох», що персоніфікують демонів, яких наприкінці святкування спалюють.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Запасне колесо не виручило контрабандиста

Майже шість кілограмів наркотиків знайшла в легковому автомобілі «Мерседес» вночі 11 березня службова собака Емма в міжнародному автомобільному пункті пропуску «Сеньківка» під час оформлення транспортного засобу на виїзд з України.

Як з'ясувалося, 31-річний громадянин Республіки Молдова приховав у запасному колесі 21 пакунок із зіллям.

У його діях вбачають ознаки злочину, передбаченого статтею 305 Кримінального кодексу України, а саме: контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

ПЛАНЕТА

Ватикан під час конклаву буде без зв'язку

Учора у Ватикані розпочав роботу конклав кардиналів, на якому мають проголосувати та обрати нового Папу Римського. Очікується, що в майбутньому голосуванні, яке за традицією відбудеться в Сикстинській капелі, зможуть взяти участь 115 кардиналів-виборців із усього світу.

Згідно з положеннями чинної конституції Римської католицької церкви, так званої Вселенської пастви Господньої, виданої за Папи Івана Павла II у 1996 році, для обрання нового понтифіка потрібне схвалення двох третин від кількості всіх учасників конклаву, тобто 77 кардиналів-виборців.

Тим часом, **як пишуть деякі ЗМІ,** Ватикан вживає безпрецедентних заходів, щоб не допустити розкриття в пресі імені нового Папи Римського до його офіційного оголошення. Зокрема, вікна приміщень, де перебувають кардинали під час конклаву, зафарбовані білою фарбою, щоб фотографи не могли нічого зняти. Крім цього, у приміщеннях для голосування встановлено замасковане спеціальне обладнання, яке не дає нікому з його учасників змоги використовувати телефон чи Інтернет. Іншим заходом стала перевірка приміщень на наявність пристроїв для підслуховування. Ватикан пригрозив кожному, хто повідомить пресі «щось зайве», що відлучить його від церкви.

Підвищені заходи безпеки пов'язані з тим, що під час конклаву 2005 року, коли Папою Римським став Йозеф Рацингер (Бенедикт XVI), німецький кардинал повідомив німецькому телебаченню ім'я нового понтифіка до офіційного оголошення.

Анхар Кочнєву чекають у посольстві в Дамаску

Міністерство закордонних справ України підтвердило, що Анхар Кочнєвій вдалося втекти з полону, в якому вона перебувала п'ять місяців. За повідомленням прес-служби відомства, вона вже зв'язалася з нашими дипломатами у Дамаску й обіцяла найближчим часом з'явитися у посольстві.

Нагадаємо: у жовтні минулого року Анхар захопили сирійські повстанці, які звинуватили дівчину в шпигунстві та вимагали за її звільнення близько 50 мільйонів доларів. Щоправда, сума викупу постійно змінювалася, а повстанці погрожували вбити бранку, якщо не отримують грошей. Протягом останнього місяця інформації про заручницю практично не надходило. **Як розповіла сама А. Кочнєва РІА «Новости»,** зрозумівши, що грошей за неї однаково не заплатять, вона почала готувати утечу.

«В останні дні мого перебування в полоні було посилено режим (охорони), але я зрозуміла, де вони ловлять гав, і змогла втекти... Я дуже ризикувала, йшла через поля, які могли бути замінованими, а я через них ішла, — розповіла Кочнєва. — І я все зробила сама. Тобто просто вийшла з будинку, пройшла повз їхній блок-пост, що був за три метри від моїх дверей. Між мною та ними були залізні ворота, десь метр між нами був».

За словами Анхар, вона була полонянкою начальника Військової ради ССА регіону південних пригородів Хомса. Її утримували в одному з південних пригородів Хомса — Буейді. «Там є озеро, і зранку мене перевезли через це озеро. Ішла, ішла, й перша зустрічна людина виявилася тим, хто мені потрібен», — розповіла А. Кочнєва.

Утім, до її розповіді є багато запитань: хто ця «потрібна людина», яку вона зустріла біля озера? Чи не допомагав хтось жінці звільнитися? Чим пояснити мовчанку протягом останнього часу з боку викрадачів? Відповідь на все це, очевидно, дасть сама Анхар, коли їй вдасться повернутися з Сирії. Головне, що зараз вона жива й перебуває в безпеці.

Тим часом Україна продовжує евакуйовувати з охопленої громадянською війною Сирії своїх громадян. Учора ще 18 осіб вилетіли з аеропорту міста Латакія літаком МНС РФ до Москви.

Вл. інф.

Учора з території Сирійської Арабської Республіки було евакуйовано групу наших співвітчизників (прес-служба МЗС України)

Правоохоронці Миколаївщини протягом двох тижнів провели низку заходів, спрямованих на недопущення незаконних операцій, пов'язаних з металобрухтом. За цей час було перевірено 527 транспортних засобів і вилучено більш як 85 тонн металобрухту на загальну суму понад 151 тис. грн., *повідомляє наш власкор Олександра Ментель*

На Івано-Франківщині засновано нове громадське об'єднання «Юний міліціонер Прикарпаття». В організації буде все по-дорослому: наявність форми, навчання, жорстка дисципліна, відрахування за порушення. А після закінчення школи юнаки та дівчата матимуть підтримку при вступі до відомчого навчального закладу. Ініціатором виступило УМВС в області в особі керівника, генерал-майора міліції Олега Сала, *повідомляє наш кореспондент Галина Брухаль*

Соціальне житло: будівельники без зарплати, квартири без ремонту

«Протягом грудня 2011 року в Києві було введено в експлуатацію чотири багатоквартирні житлові будинки, в яких 125 сімей отримали квартири за підтримки державної програми доступного житла. Два об'єкти звели у Деснянському районі — по вулиці Градинська, будинки 9 та 11. Тут державною підтримкою скористалося 37 сімей», — такі дані у по-радянськи «піднесено-патріотичному» дусі рік тому озвучили міські чиновники. Власні квадратні метри у будинках отримали і кілька сімей за програмою «Соціальне житло». Нещодавно вони мали б святкувати півроку свого проживання у новеньких квартирах. Натомість учора довелося пікетувати під будівлею Київської міської державної адміністрації. Адже і досі два десятки родин не можуть переїхати у «введені в експлуатацію» домівки.

Киянка Тетяна із сім'єю на окрему квартиру чекала понад 15 років. Крига скресла наприкінці 2011-го. Тоді за програмою «Соціальне житло» її родині було виділено квартиру. Разом із чоловіком вони відразу ж у ній прописалися. Хоча на той момент там були голі стіни.

— Це ж так зване соціальне житло — то вони мали б у квартирі зробити ремонт, — пояснює Тетяна. — Скарг, щоправда, ми жодних не подавали, бо пообіцяли, що все дороблять. У нас, на щастя, як такої і проблеми немає. Бо живемо у тій квартирі, де раніше були прописані. Нас там, щоправда, на 36 квадратних метрах 10 осіб мешкає...

Та порівняно з тим, в якій ситуації опинилася ще одна сім'я «щасливчиків», проблем у Тетяни і справді немає.

— Одну з квартир виділили багатодітній родині. Вони там прописалися, але фізично (через відсутність обіцяного ремонту та брак коштів, щоб провести ці роботи за власний рахунок) заїхати туди до сих пір не можуть. До того ж їх через суд виселяють зі старої квартири, де вони мешкають, — каже один із організаторів пікету Віталій Махинько, голова профспілки «Серп і молот». — Загалом ідеться про два десятки сімей, які отримали у такий спосіб соціальне житло. Улітку минулого року вони мали уже заїхати, але цього досі не сталося. Через те, що квартири, за якими відрапортували, насправді неготові. А робочі, які б мали доробляти, уже 4 місяці не отримують зарплати.

І ці дві проблеми звелися до спільного знаменника: нестачі коштів. «Нам дали аванс у листопаді, — скаржиться бригадир майстрів Марина Яковлева. — І тепер кажуть: чекайте. У мене у кишені 50 гривень залишилося. Уже кілька місяців нас самими обіцянками годують. Нам закидають, мовляв, ви не завершили ремонт. Так, це правда. Але ми цього не можемо зробити лише тому, що у нас немає матеріалів. До того ж ми вимагаємо, щоб нам дали гроші, які ми заробили. Якщо на те вже пішло, то і ми свої сім'ї приведемо під КМДА...»

Учасники пікету чекають, що влада, яка так пишається своїми соціальними програмами, таки зверне увагу на їхні проблеми. Знайде кошти для виплати зарплати, а отже — і для завершення ремонту. Поки що ж життя мітингувальників завмерло в очікуванні наобіцяного: кому квартир, а кому зарплат.

Віктор ДЕЙНЕКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У віртуальному офісі багатолюдно, але не тісно

Проект «Відкрита влада» реалізується у дванадцятьох містах і 22 районах Дніпропетровської області. У ньому беруть участь уже 180 тисяч суб'єктів господарювання.

Основна мета програми — надати жителям регіону необхідні адміністративні послуги і відкрити доступ до публічної інформації. Важливу роль у реалізації проекту відіграє інтернет-ресурс «Регіональний віртуальний офіс», який забезпечує роботу всіх центрів адмінпослуг.

Створення цього віртуального офісу стало можливим завдяки співробітництву області з міжнародним фондом «Відродження». На думку ініціаторів проекту, це дало змогу підвищити ефективність роботи органів влади під час видачі дозвільних документів і обслуговування підприємців.

— Підприємці також одержують електронні консультації й повідомлення про розгляд їхніх справ, — зазначив голова обласної ради Євгеній Удод. — А ще проект дає змогу активно залучати громадян до використання переваг технологій електронного управління.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Еколога на посаді поновив суд

Олену Яворську, звільнену з посади начальника Вінницького обласного управління охорони навколишнього природного середовища 29 жовтня 2008 року, поновили на посаді. Таке рішення ухвалила колегія суддів Київського адміністративного суду.

Суд також зобов'язав Міністерство охорони навколишнього природного середовища виплатити зарплату за час вимушеного прогулу. Виконавчий лист суду Олена Яворська передала до Міністерства юстиції. Саме ця структура має забезпечити виконання рішення Феміди, бо йдеться про порушення, допущене міністром. Постанова суду оскарженню не підлягає.

Утім, еколог не вірить у те, що повернеться на посаду і отримає зарплату.

— Нині управління, в якому я працювала, перебуває на стадії ліквідації, — каже Олена Яворська. — Тому на посаду і зарплату годі сподіватися. До того ж я — вже пенсійного віку. Важливішим є те, що вдалося відстояти своє ім'я. Адже мене звільнили за статтею — за порушення присяги державного службовця, чого насправді не було. І це вдалося довести, пройшовши через десять судових засідань.

Навіть після звільнення Олена Яворська не припиняла екологічну діяльність. Створена нею громадська організація «Зелений світ Поділля» отримала кілька міжнародних грантів. Найуспішніший проект — робота з класифікації степового різнотрав'я, яка проводилася спільно з науковцями дендропарку «Софіївка» і вченими з восьми країн.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Ще одне успішне підприємство тікає з міста

ПАТ «Запоріжзв'язоксервіс» оголосило про початок процедури перереєстрації та зміну місця розташування. Відомий оператор зі збору комунальних та інших платежів працює в обласному центрі років п'ятнадцять і має розгалужену систему розрахункових пунктів. Обслуговують тут швидко, якісно і без комісійних. Називаєш особовий рахунок, прізвище, адресу і за хвилину отримуєш квитанцію.

Та влітку минулого року на сторінках місцевих газет з'явилися публікації, де ставилося питання про те, чи не надто багато «Запоріжзв'язоксервіс» заробляє? Одночасно на підприємстві відбулися перевірки фіскальних та правоохоронних органів. Керівництво компанії тоді відбило атаку, звернувшись до клієнтів і зібравши на свій захист понад сто тисяч підписів. Але перевірки продовжилися, до того ж було порушено відразу три кримінальні справи. Як стверджують у «Запоріжзв'язоксервісі», компанія виграла суди в усіх цих справах. Але далі займатися бізнесом і воювати з міською владою і силовиками тут не бажають. Тому перебираються в інше місто, де кілька мільйонів, перерахованих до бюджету, напевне, потрібніші. Міський голова повідомив, що тільки-но завершиться створення бази даних, збір платежів передадуть новій фірмі, яка братиме за послуги менше.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

ФОТОФАКТ

З нагоди 145-ї річниці з дня народження всесвітньовідомого українського математика Георгія Вороного в. о. заступника голови Чернігівської облдержадміністрації Юрій Музика презентував в обласному центрі збірник матеріалів науковців і краєзнавців про життя та діяльність вченого-земляка.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Металурги — у «плюсі»

На 10% збільшилося виробництво сталі на Дніпропетровщині за результатами двох місяців нинішнього року. Його обсяг становить близько 2 мільйонів тонн. Крім того, зросли показники виробництва прокату, чавуну і залізної руди.

Як повідомили у виробничо-господарському об'єднанні металургійних підприємств Дніпропетровщини «Металургпром», прокату виготовлено 1,6 мільйона тонн, що становить порівняно з аналогічним періодом минулого року 103,8%, чавуну — 1,5 мільйона тонн (103%), залізної руди — 1,5 мільйона тонн (105%).

Активне зростання промислового виробництва демонструє ПАТ «АрселорМіттал КР». А також ПАТ «Евраз ДМЗ ім. Петровського». Високі показники мають і трубопрокатні підприємства.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Перевізники розширюють пільги

У Сумах на 22 міських автобусних маршрутах (з наявних 36) удвічі збільшено кількість місць для безплатного пільгового перевезення пасажирів. Це було передбачено рішенням виконкому Сумської міської ради та укладеними з перевізниками додатковими угодами. Окрім цього, на окремих маршрутах запроваджена пільгова вартість проїзду (1 гривня) для школярів.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

ЦИФРА

291 одиницю зброї та 892 боєприпаси різних калібрів принесли буковинці під час останнього місячника добровільної здачі зброї. Серед зданих стволів 202 одиниці гладкоствольної мисливської зброї, 14 — нарізної зброї армійського зразка та 89 одиниць нарізної мисливської зброї. Працівники міліції знищили зброю та боєприпаси, які за рішеннями судів підлягали утилізації. З них виготовлять кришки до каналізаційних люків.

Сергій СУЛИМА.

«Відмив» на очисних 315 тисяч гривень

Співробітники податкової міліції ДПС у Рівненській області викрили багатотисячну оборудку директора будівельного підприємства. Отримавши з бюджету 1,8 мільйона гривень на реконструкцію очисних споруд в одному з оздоровчих таборів Криму, він привласнив 315 тисяч гривень державних коштів. А зробив це через субпідрядника — фіктивну фірму. Після проведення оперативних заходів було встановлено, що звідти гроші відправили ще на кілька віртуальних фірм, а потім перевели у готівку для керівника будівельного підприємства.

Олександра ЮРКОВА.

Волонтери провели акцію «Встигнути допомогти»

До Донецького регіонального центру дитячої онкогематології Інституту невідкладної та відновної хірургії імені Гусака передали обладнання на загальну суму майже 84 тисячі гривень. Це кошти, зібрані під час акції «Встигнути допомогти», яка тривала з грудня минулого року. Волонтери збирали їх у торгівельних центрах, на масових акціях, на підприємствах, в установах тощо. Окрім грошей, мешканці Донеччини допомагали хворим дітям, здаючи кров. Усього донорами стала 281 особа. Завдяки благодійній акції придбали центрифугу, маніпуляційні столи, медичні бікси, катетери та холодильник для зберігання медпрепаратів.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Передали гуртожиток з мешканцями в податкову заставу

«Військові на Львівщині поводяться як окупаційні війська. Вони передали в податкову заставу гуртожиток на вулиці Личаківській у Львові разом з 97 мешканцями» — такий лейтмотив виїзного брифінгу, який провели депутати міської ради та голова Личаківської райадміністрації Львова Іван Лозинський.

У ролі новоявлених рабовласників виступив державний концерн «Техвоєнсервіс», який передав за борги відомчий гуртожиток у заставу податковій адміністрації Солом'янського району Києва.

Йдеться не про приватне підприємство, а про державний концерн, який створено при департаменті економічного розвитку Міністерства оборони України. Він нараховує 27 філій, серед яких — Львівський автомобільний ремонтний завод, який не має статусу юридичної особи.

Директор львівського філіалу «Техвоєнсервісу» Геннадій Малярчук каже, що до роботи став тільки в жовтні минулого року й нічого не знав.

Львівська міська рада готова взяти гуртожиток у комунальну власність. Військові запевняють, що це дорога процедура, бо потрібно провести відчуження землі та ремонтні роботи в приміщенні. Де, мовляв, додатково взяти 920 тисяч гривень? Львівське підприємство й без того має боргів на 2 мільйони гривень.

З цим твердженням не погодився депутат міськради Юрій Кужелюк: «Потрібно лише відвести територію і передати у комунальну власність. Усе впирається в небажання керівництва концерну віддавати цей будинок».

Присутній на зустрічі голова Личаківської райадміністрації Іван Лозинський підтвердив, що влада готова прийняти гуртожиток у комунальну власність і дати людям можливість приватизувати житло. Але земля, на якій він стоїть, належить військовим. Щось робити без їх відома місто не може.

Чому команда попереднього міністра оборони передала в заставу гуртожиток разом з мешканцями, а не виробничі приміщення, — пояснив «Голосу України» депутат міськради Юрій Кужелюк. На його думку, цехи легше роздерибанити і продати. Хоч уже були такі приклади, коли податкова виселяла людей з гуртожитків.

Депутати Львівської міської ради планують звернутися до Міністерства оборони, щоб не тримали мешканців будинку в заручниках.

Богдан КУШНІР.

Львів.

ФОТОФАКТ

У Всеукраїнському конкурсі на кращу лісову пожежну станцію, організованому Товариством лісівників, першість виборoли працівники Овруцького держлісгоспу (на знімку).

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото з архіву прес-служби Житомирського обласного управління лісового та мисливського господарства.

Сніданок на траві не пропонувати!

Збільшити кількість дітей, які оздоровлюватимуться влітку коштом обласного та місцевих бюджетів, планує влада Херсонщини. Торік щасливчиків було 12 183, а 2013-го путівки до таборів придбають для 12 300 хлопців та дівчат. Причому будуть серед них не тільки малозабезпечені, сироти та чорнобильці, а й переможці спортивних олімпіад і змагань ерудитів, лідери молодіжного руху та школярі, що займаються творчістю.

Водночас за відпочинок у пришкільних таборах погоджується платити дедалі менше батьків. Розуміючи, що екскурсії до музеїв та вилазки на пляж повноцінного спілкування з природою не замінять, управління освіти обласного центру торік зважилося на експеримент. Запропонувало учням тиждень провести в таборах при школі, а ще на два тижні вирушити до оздоровниці на березі Дніпра, а потім — на турбазу до Криму.

Участь в експериментальному відпочинку взяли 120 школярів, і всі повернулися зміцнілі та задоволені. Але після цього за перевірки взялася СЕС. Лікарі констатували, що харч дітлахам готували в антисанітарних умовах — на багатті, а не на стаціонарній кухні. Тож, за словами начальника управління освіти Херсона Юрія Ніконова, експеримент не продовжуватимуть.

Вл. інф.

Підприємці хочуть спілкуватися з владою відкрито

В Івано-Франківську вперше відбувся форум «Бізнес і влада — партнери». Представники бізнесу розповіли про проблеми, підтримку своїх проектів з боку влади та взаємовідносини з контролюючими органами. Таке відкрите спілкування, за словами голови ОДА Михайла Вишиванюка, є визначальним, оскільки «розвиток підприємництва важливий для розвитку регіону». Він підкреслив, що «не бізнес має служити владі, а влада — бізнесу».

На початку заходу начальник державної податкової служби в області Віктор Рахміль поінформував присутніх про зменшення за останні три роки кількості податків і зборів — із 33 до 22; про скорочення удвічі планових та у 10 разів позапланових податкових перевірок. Він повідомив, що минулого року прикарпатців, які відкрили власну справу, стало більше на 349 осіб.

Місцеві підприємці скаржилися на зростання тарифів на енергоносії, непомірно високі відсотки за кредитами, непрозоре проведення тендерів.

Учасники форуму запропонували створити в державних структурах Інтернет-форуми, на яких підприємці могли б спілкуватися, отримувати інформацію та ставити питання представникам влади.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківськ.

Поезія дзвіночків від знаного майстра

У Донецькому обласному краєзнавчому музеї відкрилася виставка майстра прикладного мистецтва Віктора Михальова **(на знімку)**. В експозиції — 95 металевих дзвіночків, прикрашених витонченими фігурками танцівниць, музикантів, закоханих мрійників.

Художнім куванням автор займається з 1999 року. Брав участь у національних та міжнародних ковальських фестивалях. Майстер — член Гільдії ковалів Донбасу, член Спілки ковалів України. Донеччанам добре відомі його композиція «Молодильне яблуко» у парку кованих фігур і квіткова алея Натхнення у міському ботанічному саду.

«Ідея створити колекцію спала на думку три роки тому після зустрічі з чеським ковалем Яном Ковачем, який подарував мені дзвоник. Довго думав, як відтворити щось подібне. Поступово прийшло своє рішення», — розповів коваль.

До 1 квітня «Поезію дзвіночків» виставлятимуть у Донецьку, а далі вона помандрує містами України.

Лариса БІЛОЗЕРОВА.

Донецька область.

Фото автора.

КРИМІНАЛ

Попиляли дерева, щоб не морочитися з гіллям...

Природоохоронна прокуратура Миколаєва розпочала кримінальне провадження щодо посадовців обласного підприємства, які замість санітарного очищення гілля поблизу електроліній, дали вказівку підлеглим спиляти майже сотню цілком здорових дерев. Для південного міста, яке влітку страждає від спеки, таке масове знищення зелених насаджень — справжня катастрофа. За факт грубого порушення екологічного законодавства представники адміністрації підприємства можуть на п'ять років потрапити за грати.

В обвинуваченні наголошується, що, організувавши незаконне зрізування зелених насаджень на вулицях Миколаєва, державі було завдано збитків на суму понад 122 тисячі гривень. Фахівцями Державної екологічної інспекції у Миколаївській області складено акт щодо пошкодження 95 здорових дерев. Проводиться досудове розслідування.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

Життя трьох за... 14 тисяч гривень

Три закривавлені тіла — 78-річного чоловіка, його 73-річної дружини та їхньої 44-річної доньки — виявили в одному з помешкань Рокитного на Рівненщині. Убивця наніс жертвам численні ножові поранення. Як повідомили в СЗГ УМВСУ у Рівненській області, у скоєнні злочину підозрюють 23-річного співмешканця доньки, який жив на Закарпатті. У грудні пара гостювала в родичів, де й дізналася, що в старих є гроші. По них і приїхав чоловік. Одягнув маску, увірвався з ножем у хату. Але господар став чинити опір, за що й заплатив життям. Жінок молодик убив, щоб позбутися свідків. Працівники міліції заарештували підозрюваного, у нього знайшли 14 тисяч гривень.

Вл. інф.

Затримали під час спроби продати сина

Ще в лютому правоохоронці отримали інформацію, що 24-річна мешканка Луцька хоче продати свого дев'ятимісячного сина. Вона неодноразово пропонувала дитину сусідам і знайомим за 20 тисяч доларів. Урешті-решт знайшла покупців через Інтернет. Під час передачі малюка та отримання грошей жінку затримали.

Як розповів начальник УМВС у Волинській області Олександр Терещук, горе-мати перебуває під домашнім арештом. Окрім дев'ятимісячного Тимофія в родині, що зловживає алкоголем і живе за рахунок дотації держави, є ще й син Михайло, якому 2,5 роки. Він живе в бабусі. За виручені від продажу дитини гроші жінка нібито хотіла придбати квартиру.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...за трійню надаватимуть житло

Незабаром севастопольські сім'ї, у яких народиться трійня, зможуть від міської влади отримати житло. Відповідне доручення підготувати всі необхідні зміни та уточнення до міських програм дав голова міськдержадміністрації Володимир Яцуба своєму заступнику Ірині Заєць. Ініціативу міської очільник обґрунтував тим, що в інших регіонах такий спосіб стимулювання народжуваності застосовують не перший рік.

Так співпало, що напередодні наради, на якій прозвучало згадане вище розпорядження, в міських ЗМІ з'явилася аналітична записка фахівців з нерухомості. В аналізі звертається увага на те, що, виявляється, забудовники в проектах нових будинків не передбачають трикімнатні квартири. Причина — покупцям вони не по кишені. Крім того, у Севастополі житло останніми роками купують здебільшого іногородні.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

...на березі моря будуватимуть літаки

В Одеській області завершується створення центру надання адміністративних послуг. Тут протягом декількох годин можна буде не лише зареєструвати підприємство, оформити банківський кредит, а й отримати консультацію фахівця з питань підприємництва.

Нинішнього року для підтримки малого та середнього бізнесу в регіоні буде виділено 17 мільйонів гривень. Голова Одеської облдержадміністрації Едуард Матвійчук заявив, що державну підтримку також отримають "Одеський авіаційний завод", де планують розпочати будівництво легкомоторних літаків, Іллічівський завод автоагрегатів, «Морський торговельний порт «Южний» та інші підприємства.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

...перейменування вулиць триватиме

У Кіровограді вулиці регулярно змінюють назви. Свого часу вулиця Луначарського стала вулицею В'ячеслава Чорновола, Леніна — Дврцевою, а Карла Маркса — Великою Перспективною...

От і нещодавно топонімічна комісія при виконавчому комітеті Кіровоградської міської ради під головуванням секретаря міськради Ігоря Волкова на своєму першому поточного року засіданні після детального опрацювання пропозицій вирішила рекомендувати виконкому винести на розгляд ради проект рішення про чергові перейменування. Вулиця Калініна може стати вулицею Шульгиних, Дзержинського — академіка Тамма, одна частина вулиці Орджонікідзе — Ельворті, друга — Кавалерійською.

Петро МЕЛЬНИК.

...астрофізики просять захистити їх від «земельного дерибану»

У понеділок під стінами Представництва Президента України в АРК мітингували співробітники Кримської астрофізичної обсерваторії (КрАО). Учасники акції принесли із собою лист Вікторові Януковичу з вимогою зробити КрАО частиною Національної академії наук України. Учені побоюються, що перепідпорядкування обсерваторії Київському національному університету та втрата статусу юрособи створять передумови для забудови землі КрАО.

Акцію приурочили до початку розгляду судового позову прокурору обсерваторії до Кабміну та МОНмолодьспорту України в Окружному суді Києва. У ньому колектив вимагає відмінити рішення українського уряду про реорганізацію обсерваторії. Після мітингу коробку із землею обсерваторії, яка символізує «земельний дерибан», вчені принесли до парламенту АРК.

Перепідпорядкування НДІ «КрАО» університетові йде врозріз не тільки з рішенням трудового колективу, а й з рекомендацією українського парламенту. У липні минулого року Верховна Рада України своєю постановою рекомендувала уряду «розглянути можливість надання особливого статусу для Кримської обсерваторії, як об'єкта державного значення».

Андрій РАЗІЛО.

Одна з українських доброчинних фундацій подарувала обласному протитуберкульозному диспансеру Херсона систему для експрес–діагностики вартістю 138 тисяч гривень. Ця техніка дає змогу не лише швидко визначити тип мутації збудника недуги й найефективніший спосіб лікування, а й убезпечує працівників лабораторії від тривалого контакту з хворим, *інформує наш власкор Сергій Яновський*

За період з 4 по 10 березня показник епідемічного порогу захворюваності на грип та ГРВІ було перевищено в Зачепилівському районі Харківської області. Інтенсивний показник в області становить 22,89 на 10 тисяч населення *(УНН)*

«Оптимізація» заповіді «не зашкодь»,

або Чи не зажене реанімація галузь у глибоку «кому»

АНАТОМІЯ УПРАВЛІННЯ: МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Відоме правило «Якщо ти не цікавишся політикою, вона зацікавиться тобою» можна впевнено застосувати й до медицини. Тільки рідкісні «екземпляри» роду людського, наділені природою богатирським здоров'ям, ставляться до цієї теми, мов безбожник до «Вірую». Та й то до певного часу — доки не вдарить грім...

Скарги на «збої» у системі охорони здоров'я майже синхронні симптомам «поломок» самого здоров'я в більшості українців. «Примус до гонорарів», переступ багатьох лікарів через клятву Гіппократа, конфлікт гаманців з прейскурантом аптек, перебої із життєво необхідними медикаментами, неквапливість «швидких» — лише частина переліку нарікань, що підточують нерви та сили і без того позбавлених рівноваги людей. Хто і як може зцілити саму медицину: якщо не до рівня розвинених держав, то принаймні вище плінтуса вбогих палат «рядових» українських лікарень? Здається, відповідь на це запитання лежить на поверхні. Системою керує Міністерство охорони здоров'я, штат якого налічує 277 «бойових» одиниць (згідно з Постановою Кабміну №937 від 7.09.2011 р.). І саме від цього «генштабу» великою мірою залежить правильна діагностика і лікування ураженої недугами галузі.

Головними завданнями МОЗ України є:

— формування та забезпечення реалізації державної політики у сферах охорони здоров'я, санітарного та епідемічного благополуччя населення, створення, виробництва, контролю якості та реалізації лікарських засобів і виробів медичного призначення; розроблення, координація та контроль за виконанням державних програм розвитку охорони здоров'я, зокрема профілактики захворювань, надання медичної допомоги, розвитку медичної та мікробіологічної промисловості; організація надання державними та комунальними закладами охорони здоров'я безоплатної медичної допомоги населенню; організація надання медичної допомоги в невідкладних та екстремальних ситуаціях, здійснення в межах своєї компетенції заходів, пов'язаних з подоланням наслідків Чорнобильської катастрофи; розроблення заходів з профілактики та зниження захворюваності, інвалідності та смертності населення; організація разом з НАН, АМН України наукових досліджень з пріоритетних напрямів розвитку медичної науки.

Хай живе чи будемо лікувати?

Згідно з «аналізом поточної ситуації у сфері діяльності», затвердженим у листопаді минулого року главою МОЗ Раїсою Богатирьовою, основні зусилля держави, а отже, і профільного відомства, спрямовано «на реформування системи медичного обслуговування населення, що є одним із пріоритетів сучасної соціальної політики та невід'ємною складовою соціально-економічних перетворень української держави в цілому». Начебто все логічно: без втручання стан медицини набував критичних ознак.

Власне, Раїса Василівна не перший міністр, який прагне удосконалити діяльність галузі. Перші кроки в цьому напрямі здійснено ще тоді, коли пані Богатирьова опікувалася нацбезпекою та обороною (також нелегка місія — хитатися паралельно з двома несумісними лініями, що зрештою призводило до «перпендикулярних оцінок одних і тих самих фактів), одне слово, задовго до її призначення на посаду «головного лікаря» України. За час впровадження реформи змінилося кілька профільних керівників, і всі вони визначали стратегію змін як свій головний обов'язок. Перебудова «білохалатної» галузі, на думку «білокомірцевих» чиновників МОЗ, повинна розгортатися в кількох магістральних напрямах. Перший — замість «архаїчного» обліку ліжко-місць головний акцент у діяльності установ та закладів галузі має переміститися на профілактику та пропаганду засад здорового способу життя. Другий — організація нової системи управління, котра б ґрунтувалася на засадах ринкової економіки з використанням методів сучасного менеджменту. І як підпункт — створення умов для розвитку приватного сектору, впровадження засад сімейної медицини та медичного страхування, налагодження раціонального механізму медикаментозного та матеріально-технічного забезпечення, реформування медичної освіти.

Усі ці компоненти реанімаційної «крапельниці» мали вивести галузь із хронічного коматозного стану. Але, як відомо не тільки медикам, втручання в будь-який організм буває різним. Інколи, на жаль, воно ілюструє злий анекдот: «хай живе чи будемо лікувати?». Припускаємо, ініціатори реформування теоретично керувалися благородним правилом «Не зашкодь». Але як спрацювало це правило на рівні «живої» практики?

Пацієнти попереджають: така реформа руйнує організм

У міністерстві окреслили п'ять стратегічних цілей своєї політики, визначеної законодавством: модернізація медичної допомоги; зниження рівня захворюваності та смертності населення, раннє виявлення захворювань, передусім соціально значимих; посилення кадрового потенціалу; підвищення ефективності використання бюджетних коштів; поліпшення доступності для населення якісних лікарських засобів і виробів медичного призначення.

...Годинникова стрілка невпинно накручує «кілометраж» — відлік часу на виконання цілей почався. В мирних, до речі, умовах. Громадянська війна не хурделить країною, навпаки, нас запевняють, що за вікном стабілізація і невпинне покращання. То чому «п'ятиголова» стратегія вже з перших кроків припадає на ноги, наче жертва невдалої операції?

Торік відчутні зміни в системі охорони здоров'я відбулися в чотирьох пілотних регіонах: у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях і місті Києві. У МОЗ задоволені результатами: плюси очевидні, а мінуси, запевняють чиновники, можна ліквідувати без особливої заморочки. Головне — не зупиняти процес.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Якщо коротко, експеримент зводиться до такої схеми: створюються госпітальні округи; центри первинної медичної допомоги витісняють традиційні поліклініки; мешканці мають право обирати собі сімейного лікаря. Загалом, згідно з реформою, в Україні мають запровадити п'ять рівнів медичної допомоги: екстрена у разі загрози життю з різних причин; первинна — допомога лікаря загальної практики за місцем проживання пацієнта; вторинна — стаціонарне лікування вузькопрофільними спеціалістами; третинна — лікування у вузькоспеціалізованих закладах складних захворювань і паліативна — допомога та полегшення страждань невиліковних пацієнтів на останніх стадіях їхнього життєвого шляху.

Останнім часом почастішали скарги людей — і пілотні регіони не виняток, швидше, навпаки, — на ще більші перешкоди між потребами в якісній і вчасній медичній допомозі та можливостями її одержати. Пацієнтів не цікавить утопічна турбота про них, переважно зосереджена на перекроєнні карт, тому сприймають вони реформу не як благо для себе, а як примху чиновників, і багато в чому мають стовідсоткову рацію. Часто доводиться в межах госпітального округу долати десятки кілометрів, аби потрапити на прийом, здати аналізи чи взяти направлення у «вищу інстанцію». Добре, якщо «свербить» надокучлива, але не смертельна болячка, а якщо йдеться про щось серйозне?

— Доки у Міністерстві охорони здоров'я врахують усі недоліки, нас, сердечників, на 20 відсотків поменшає, — поскаржився авторові цих рядків чоловік із серйозними вадами серця. Тривалий час, розповідає, його «вела кардіолог, але потім її замінили лікарем загальної практики...». Новий фахівець, звісно, нашвидкуруч «перекований» з іншої спеціалізації, до того ж молодий, досвіду не має; пацієнт, здається, більше тямить у симптомах своєї хвороби, ніж його лікар. «Раніше, — бідкається чоловік, — мій кардіолог приймала мене у вільний час навіть без талона, а зараз маю ускладнення, періодичні носові кровотечі, вирушити в далеку для мене дорогу не можу, а сімейному лікарю не довіряю, хоч він і хороша людина, але не для мого діагнозу...».

«Я з цим стикаюся щоденно: і з недовірою пацієнтів, і з запитаннями, а де ж подівся наш улюблений кардіолог/ уролог/ невропатолог, — зізнається в інтерв'ю журналістам сімейний лікар з Вінниці Сергій Макаров. — Але якщо йдеться про освіченого, підготовленого і оснащеного фахівця, він, як правило, дуже швидко завойовує довіру у пацієнтів. 80 відсотків звернень не потребують вузькокваліфікованої консультації. Переважно це банальні випадки...».

Досвідченому практику, звісно, видніше. Але що робити з двадцятьма відсотками звернень? Адже за кожним з них стоїть не просто дрібна статистика, а людина. І де набрати освічених та оснащених фахівців, якщо для поповнення лав сімейних лікарів оголосили екстрений призов: мобілізують, наче новобранців на війну? Навчений-ненавчений — для бою придатний. Стратеги не переймаються давно перевіреним фактом: «гарматне м'ясо», чи в нашому випадку «рекрути» новацій, — кують не перемогу, а множать жертви...

Прихильники медичної реформи аргументують прикладом Заходу: там інститут сімейного лікаря довів свою ефективність. В ідеалі це справді хороший аргумент. Однак між «оригіналом» і «репродукцією» є така сама різниця, як між європейською демократією і вітчизняним, даруйте за медичний натуралізм, словесним проносом на тему відкритості, прозорості й чесності політики влади. Для того щоб подолати кадровий дефіцит, мало оголосити після закінчення курсів терапевта, ЛОРа чи педіатра фахівцем «на всі руки»: все-таки потрібен час і серйозна підготовка, щоб пацієнти, як мінімум, не розчаровувалися у своєму сімейному лікареві.

А, як максимум, воза не ставлять попереду вороних. Революція в медицині у наших європейських сусідів відбувалася в інтер'єрі цивілізації — нормальної інфраструктури і пристойного фінансування. А якщо витрати на охорону здоров'я становлять кілька мізерних відсотків від ВВП, то це, даруйте, не реформа, а кострубата спроба підтягнути підборіддя «перезрілої» дами до скронь. І обличчя після пластики, наче розбив параліч, і рубці визирають за вухами...

Схожа ситуація і в інших регіонах, де «успішний» експеримент тільки роз'ятрив застарілі болячки. Нову мережу медзакладів прив'язали до кількості населення, але при цьому винесли за дужки «розкішні» вітчизняні дороги, стан яких, за словами прем'єра Миколи Азарова, вибиває сльозу, та «інвалідність» так само плачевного громадського транспорту. Очевидно, міністерські мрійники, котрі давно не місили ніжками (якщо взагалі місили) дорожню багнюку, змалювали в уяві красиву картинку: якщо немає хліба, переходять на тістечка. Не курсують автобуси — пенсіонери пересідають на джипи: для позашляховика 20 чи 30 кілометрів — не відстань, а забавка. Здоров'я, мовляв, дорожче, ніж витрати на бензин...

Заповзяття чиновників, котрі закривають відділення і скорочують ліжко-місця, доводять хворих до стресу — в буквальному значенні цього медичного терміну (втім, ця пошесть зачепила і лікарів первинного рівня: вони просто фізично не встигають надавати медичну допомогу, проводити профілактику і вести документацію, як від них вимагається за інструкціями). До того ж часто закривають і скорочують не тому, що вони в цій місцевості не потрібні; як казав конкурент Остапа Бендера в полюванні за діамантами — отець Федір, «не користі ради, а токмо волею пославшей мя жени», себто лише для виконання плану з оптимізації галузі...

«Якщо Міністерство охорони здоров'я поставило за мету реформою «оптимізувати» кількість населення, то в них це виходить дуже успішно, — гірко іронізує «від імені земляків» читач «Голосу України» з Донеччини Євген В. І підкріплює свою іронію аргументами: в Артемівському рай-

З історії охорони здоров'я в Україні

Перший Крайовий лікарсько-санітарний з'їзд (жовтень 1917 року, час правління Центральної Ради) ухвалив резолюцію, в якій наголошувалося, що «весь лікарсько-санітарний устрій повинен базуватися на тих самих, напрацьованих громадською медичною думкою, демократичних основах, на яких раніше будувалася земська медицина». Основними її принципами були: безплатність меддопомоги, її загальна доступність, профілактичний напрям, участь громадськості в розбудові медико-санітарної допомоги...

На початку травня 1918-го — вже за гетьманату — було засновано Міністерство народного здоров'я і опікування. У назві відтворювалися історичні надбання вітчизняної медицини: ще у XV ст. в Україні було відкрито медико-опікувальні заклади. На посаду міністра, як і загалом членів уряду гетьмана, за твердженням дослідників, добиралися не політичні лідери, а головним чином фахівці (напевно, такий підхід був би дуже корисний і в наші дні)...

Далі кожен з наступних урядів періоду започаткування української державності намагався вирішувати проблеми управління медичною справою, але в умовах громадянської війни, значних руйнувань медико-санітарної мережі та епідемій вони обмежувалися в основному черговими реформами, які в той складний час просто не могли досягати поставленої мети. Крім того управління на місцях повністю залежало від характеру влади, яка в певний час панувала на даній території (це, здається, нам щось нагадує: історія справді схиляється до повторів).

Пацієнти сприймають реформу не як благо для себе, а як примху чиновників

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

оні так перебудували мережу, що «своя» амбулаторія потрапила для хворих, особливо літніх людей, «у зону недосяжності». Візити лікарів треба узгоджувати не зі своїми болячками, а з розкладом... громадського транспорту: автобуси ходять не щодня. «Добре, що не «оптимізували» цвинтар. Він ще залишився в нашому селищі, і це радує: рідним не доведеться з труною і вінками плентатися на кращі села десятки кілометрів», — «оптимістично» завершив свою розповідь чоловік.

Утім, реформа «пройхалася» не тільки по пенсіонерах. Постраждали від неї і дітки: педіатрична служба не вписується в перебудову, малими пацієнтами займаються сімейні лікарі — вчорашні спеціалісти з «дорослих» хвороб, як уже сказано, «перевиховані» за півроку на загальну практику (між іншим, перекваліфікація, нарікають медики, анулює досягнуту раніше категорію і позначається на зарплаті. Звісно, не в ліпший бік).

Вірус «певних напрацювань» загрожує епідемією

З 1 січня введено в дію Закон «Про екстрену медичну допомогу», яким змінено ідеологію «служби 103». Згідно з новими правилами, створюються центри екстреної медицини, пункти невідкладної допомоги і тимчасового базування «швидких», раціонально укомплектовуються бригади, а виклики «SOS» поділяються на «екстрені» і «невідкладні». Машинам першої категорії відводяться нормативи доїзду до пацієнтів: 10 хвилин у місті і 20 — у сільській місцевості. На перший погляд, чудово, майже ідеально для хворого. Але, на превеликий жаль, на практиці ці нормативи — така сама фантастика, як «ралі» «ореформованих» пенсіонерів до найближчої амбулаторії. Зокрема, домчати за 20 хвилин сільським бездоріжжям до інфарктника — це, як кажуть у таких абсурдних випадках мої земляки, однак що до Місяця пішки добігти. Навіть у столиці з її «загатами» на шляхах «реанімобіль» повзе зі швидкістю черепахи (недавно в Києві чоловік помер у супермаркеті, не дочекавшись приїзду бригади. Такі сумні випадки трапляються і в регіонах: екстрена бригада приїздить «вчасно», хіба щоб зафіксувати смерть...). Перебудова цієї служби, як і реформа в цілому, опирається в пункт «фінанси», але ця делікатна тема чомусь викликає роздратування у чиновників МОЗ...

«Діяльність у сфері охорони здоров'я протягом року засвідчила певні напрацювання у впровадженні реформи медичного обслуговування у пілотних регіонах, а також втілення досвіду щодо реалізації окремих складових цього процесу на загальнодержавному рівні» (з плану діяльності МОЗ на 2013 рік та два бюджетних періоди, що настають за плановим (2014—2015 роки).

Як бачимо, «певні напрацювання», що тішать серце відповідальних «клерків» і призводять до серцевих нападів пацієнтів, уже обертаються «втіленням» у масштабах держави. Обіцяне міністром прискорення інфраструктурної перебудови — попри переважно негативні результати локальної реформи — перетворює на полігон усю територію України.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Далі буде.

Із власних вражень

Під час відряджень у східні, південні, західні чи центральні (без різниці на географію, ця проблема справді «соборна») області, я цікавилась у багатьох людей — лікарів і пацієнтів «медичним» питанням. І скрізь(!) вислуховувала нарікання на «страшну ціну такої реформи»: зміни зводяться до простої арифметичної дії — віднімання того, що було; «благі наміри політики і наблизити» медичну допомогу в деяких випадках «вимощують» дорогу до кладовища; державні й комунальні лікувальні заклади, всупереч стратегії МОЗ, фінансуються максимум на 40—45 відсотків від потреби, що відбивається на кишенях клієнтів нашої «безплатної» медицини; сучасне обладнання, як правило, в дефіциті, на практиці його замінюють апаратурою, котра заслуговує на місце в музеях; зростає захворюваність на небезпечні інфекційні хвороби, а смертність вперто не стикується з оптимістичними міністерськими звітами про його успіхи у битві з «косою» і «підкорегує» демографію в унісон з оптимізацією охорони здоров'я.

КОМПЕТЕНТНО

Чи готові ми до змін фінансово і кадрово?

Протягом минулого року в нашій області медико-санітарну допомогу справді було поставлено на новий фундамент. Підбиваючи перші підсумки, можна з красивих і гучних гасел про успіхи запровадженого експерименту вичленити позитив і негатив від нововведень.

Поза сумнівом, до першої позиції належить збільшення фінансування медичної сфери. Якщо консолідований бюджет на охорону здоров'я позаторік становив 1 мільярд 194 мільйони гривень, то в 2012-му він зріс на 271 мільйон. Видатки на одного мешканця регіону збільшилися на 18 відсотків, на 80 відсотків — закупівля сучасного медобладнання (70,3 мільйона гривень пішло лише на спецобладнання для немовлят). У дореформенному 2011році медичним устаткуванням ми були оснащені на 65 відсотків, але більш ніж половина з них фізично і морально застаріла: цим «антикваріатом» уже неможливо було користуватися. Після оновлення 50 відсотків устаткування працює. Зросло і забезпечення населення медикаментами. Щодо цього колеги з інших областей нам неприховано заздрять.

На первинному рівні поліпшилася ситуація із забезпеченням транспорту (було 247 автомобілів, що становило 52 відсотки від потреби, нині автопарк налічує 385 одиниць). Протягом минулого року для багатьох медзакладів придбали нові комп'ютери — в масштабах області створюється єдина інформаційна мережа, щоправда, цей процес ще не завершено. Також вдалося відремонтувати частину лікувальних установ: деякі з них уперше в історії «удостоїлися» водогонів і внутрішніх туалетів.

А тепер перейдемо до негативу. На мій погляд, він полягає в таких пунктах: по-перше, на запровадження інституту сімейних лікарів відведено дуже короткий термін. Це не крок уперед, а спрощення роботи. Таких фахівців мають серйозно і всебічно готувати в медуніверситетах, в інтернатурі і стільки само часу набувати практичного досвіду. «Екстерном», як це відбувається нині, кувати кадри — тільки дискредитувати ідею.

По-друге, якщо у Європі, чий досвід намагаються копіювати, від так званого села до провідної клініки можна комфортно доїхати добрими дорогами, то в такій аграрній області, як Вінниччина, це — справа нелегка. Сполучення між селами швидше нагадує дистанцію з перешкодами, ніж навіть примітивну шосейку. Чи зможе екстрена допомога бути саме екстреною по таких «швидкісних трасах»? Дуже сумнівно... Візьмемо третій нюанс: справді є раціональне зерно в тому, що ті сільські стаціонари, де не було кваліфікованого лікування і звідки близько до райцентру з потужнішим медичним обслуговуванням, переводять в амбулаторії і денні стаціонари — медичне ліжко дороговартісне. Надлишок вузьких спеціалістів також не на користь хворим. Якщо хірург або акушер-гінеколог, наприклад, мають можливість зробити лише кілька операцій чи прийняти одні пологи на місяць, про яку майстерність можна казати? Ще з доісторичних часів відомо: чим менша практика, тим більший ризик для пацієнта...

Але проблема простим переведенням — чи медзакладу в інше місце, чи спеціаліста на іншу посаду — не розв'язується. Адже є такі фельдшерсько-акушерські пункти та лікарські амбулаторії, де, образно кажучи, можна сподіватися на консультацію самих стін.

Щоб не бути голослівною, наведу такі цифри: в області 269 амбулаторій і 921 ФАП. Так ось: у 18 амбулаторіях і 22 ФАПах з різних причин немає жодного медпрацівника. Чи легше людям від присутності в селі будівлі з табличкою? Проблема? Проблема, але не глобальна.

Багато гірше, і це по-четверте, що з бюджету медустанов (з його переліком видатків за різними статтями) максимально 30 відсотків виділяється на лікування хворого, решта — коштом самого пацієнта. Це називається по-різному: доброчинним фондом, лікарською касою, страховою компанією, але суть одна: всупереч положенню Конституції про безплатну медицину доводиться «підпрягати» кишеню пацієнта.

П'яте. «Вузьке» місце фахівців «широкого профілю» — педіатрія. Лікарі дорослих не завжди справляються з дитячими хворобами і помиляються в діагностиці: анатомія дитини та особливості фізіології мають свою специфіку і, здавалось би, «знайома» з терапії недуга чи з хірургії проблема протікає в малого пацієнта інакше, ніж у його батьків.

Шоста проблема стосується не лише пілотних регіонів, а взагалі всієї системи охорони здоров'я. Досі не відомо, скільки і яких фахівців потрібно для медичної галузі. Схоже, їх десь там нагорі визначають стихійно. Проводячи тотальну мобілізацію «бюджетних» студентів у сімейні лікарі, реформатори-автори ідеї про реформування охорони здоров'я в пілотних регіонах не замислюються про ймовірний дефіцит у майбутньому профільних фахівців. Новими підходами обмежують можливості молодих людей, які хочуть обрати в медуніверситетах вузьку спеціальність: як потім поміняти їм фах, якщо виявиться, що потрібні саме хірурги, урологи, гінекологи, інфекціоністи?

Є ще одне питання, не охоплене увагою перебудовників. Закриваючи там, де треба і не треба медзаклади, вони керуються, принаймні виникає таке стійке враження, якоюсь політичною лояльністю, а не економічною доцільністю своїх «арифметичних вправ» і не прораховують по-справжньому навантаження фахівців. Але це більше стосується формування госпітальних округів для надання спеціалізованої медичної допомоги в районах і містах обласного підпорядкування. Чи вдасться її наблизити до пацієнта і зробити якіснішою водночас? Ствердна відповідь поки що не вимальовується. Здається, більше переймаються тим, щоб вчасно відзвітувати про «успіхи» нагору...

Сьома позиція — реформа не позбавила лікарів функцій писаря. І нині доводиться більше часу виділяти заповненню історії хвороби, написанню планів, звітів, заходів санітарно-просвітницької роботи, ніж оглядові пацієнта. Цей «епістолярій» ми напівжартома трактуємо як «творчість для перевіряльників і, не приведи Господи, для прокурора». Тим часом медичні навчальні заклади випускають кваліфікованих бакалаврів, середніх медпрацівників: як помічники лікаря вони мали б займатися паперовою роботою.

Про восьмий пункт краще не згадувати: оплата лікарської праці, як до експерименту, так і під час нього, ганебна. Мотивація працювати з матеріального боку мінімальна. Треба справді так любити свою професію, щоб компенсувати відсутність матеріальних стимулів моральними. Або... Але це вже йдеться про інші риси людей у білих халатах...

Отже, якщо підсумувати сказане, висновок такий: будь-які зміни в медицині, як у консервативній галузі, не можна проводити одночасно за всіма напрямами. Держава не готова до них ні фінансово, ні кадрово. Якщо керівництво держави, очільники МОЗ планували реформу, то треба було вивчити досвід інших країн, врахувати вітчизняну специфіку, підготувати інфраструктуру і тоді пояснити людям: це робиться для вас. І якби українці переконалися з тих кроків, що їхнє здоров'я для держави понад усе, вони б оцінили оптимізацію без лапок, навіть за дрібних прорахунків. Але для такого сценарію потрібна революція насамперед у головах чиновників від медицини. Вони ж показали, що здатні лише на оптимізацію в лапках.

Наталія СОЛЕЙКО,

обласний дитячий хірург, голова постійної комісії з питань охорони здоров'я, курортів і здорового способу життя Вінницької облради.

ПОДРОБИЦІ

Подарували друге життя

Трирічний харків'янин Костя Михайлов, котрий випав з вікна восьмого поверху багатоквартирного будинку два місяці тому, вже готується до виписки з лікарняної установи. Про це повідомили в травматологічному відділенні міської клінічної лікарні №17. Після падіння швидка допомога привезла хлопчика із численними травмами в дуже тяжкому стані. У дитини були ушкоджені внутрішні органи та органи опорно-рухового апарату. Близько двох тижнів хлопчик перебував у реанімації, де фахівці провели величезну роботу з порятунку життя Кості.

У травматологічному відділенні підкреслюють, що такого тяжкого маленького пацієнта їм виходжувати ще не доводилося.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Мікроавтобус для виправної колонії

За словами заступника начальника Снігурівської виправної колонії № 5 управління Державної пенітенціарної служби України на Миколаївщині В'ячеслава Короля, допомога прийшла звідти, звідки на неї мало сподівалися. Мікроавтобус **(на знімку)** подарував приватний підприємець з Котовська Одеської області Андрій Кириєнко.

Нагадаємо, у колонії відбувають покарання ті засуджені, у яких є захворювання на туберкульоз. Багато медичних працівників приїжджають до місця своєї праці з інших міст і сіл, найбільше співробітників мешкає у Херсоні. Тож проблема підвезення існувала роками. Керівництво неодноразово зверталося до органів місцевого самоврядування, благодійних організацій та транспортних підприємств області з проханням замінити фізично зношений автобус.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

Фото надано прес-службою управління ДПтС України в Миколаївській області.

Професійна хвороба як «винагорода»

Люди у білих халатах на Херсонщині, замість доплат до мізерних окладів за свою важку, а часом і небезпечну працю, в яких їм через економію відмовляють розпорядники місцевих бюджетів, отримують «винагороду» у вигляді непоправних каліцтв та важких недугів. Регіональний комітет профспілки працівників охорони здоров'я зібрав дані про помітне зростання захворюваності серед тих, хто сам рятує життя. За відомостями профспілкових активістів, торік інвалідами в краї стали вже 108 лікарів, медсестер та санітарок, тоді як у 2011-му — 98, захворіли на туберкульоз 27 медиків проти 20 — у 2011-му. На додачу в електронних ЗМІ обласного центру з'явилася новина про медсестру однієї з лікарень, котра підхопила ВІЛ-інфекцію від хворого «через шприц», але управлінці від медицини поки що не підтверджують і не спростовують її — кажуть, розбираються.

На колегії обласного управління охорони здоров'я лідер комітету профспілки Микола Гайдученко наголосив, що перебіг подій набуває загрозливого характеру, і його ніхто регулярно не відстежує. Колись при раді профспілок Херсонщини існувала посада довіреного лікаря, котрий займався цією роботою. Але зараз грошей на зарплату для нього немає.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Зимові шторми «злизали» майже весь пісок з одеських пляжів. Через це, приміром, у мікрорайоні Чорноморка більше немає набережної. Влада тим часом заявляє, що коштів на відновлення піщаних зон у бюджеті не передбачено, і обмежується моніторингом, *повідомляє наш власкор В'ячеслав Воронков*

Понад 24 тисячі гривень податку на нерухомість сплачено в Житомирській області — 1,2 відсотка від очікуваних цьогорічних надходжень. Згідно з планами сільських, селищних та міських рад від запровадження цього податку місцеві бюджети отримають протягом року близько двох мільйонів гривень, *інформує наш власкор Олексій Кавун*

Люки взяли в облогу городян

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Серед білого дня у Миколаєві восьмирічна дівчинка, яка каталася на санчатах біля свого будинку, провалилася у триметровий люк. Подібні пригоди стаються мало не щотижня. Той, хто живе у цьому місті, вдень і вночі має пам'ятати: люки-пастки — це «сучасна атрибутика» Миколаєва.

«Голос України» вже порушував на своїх сторінках серйозну проблему, яку створюють для городян відкриті люки (про це йшлося у критичному матеріалі «Закохані зазирнули в отвір люка, а там — жінка...» за 25 жовтня 2012 року). Та віз, як кажуть, і нині там...

Дівчинка оговтується після падіння в люк триметрової глибини.

Люди почули крики дитини з триметрової глибини

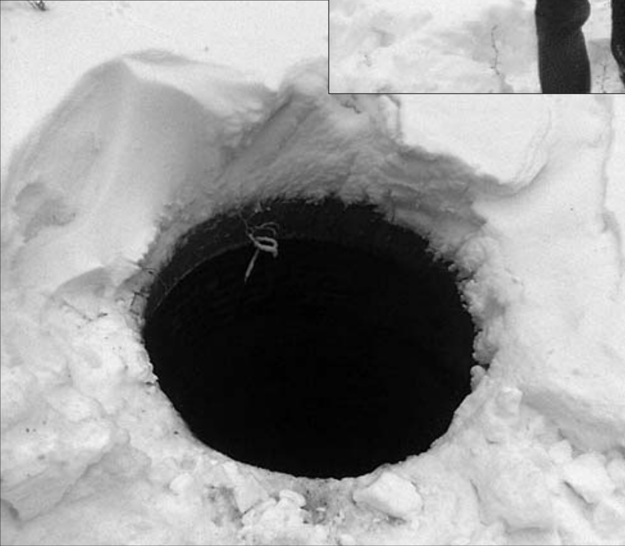
Для жителів південного міста засніжене довкілля — відчуття свята. А для дітей сніг на вулиці — це надзвичайна радість. Ігровий майданчик у дворі будинку на вулиці Херсонське шосе має похилий ландшафт. Нещодавно малі діти — хлопчик і дівчинка — на санчатах по черзі з'їжджали вниз. Доки Оленка спускалася, Андрійко відволікся на інші справи (імена дітей змінено. — **Авт.**). Коли повернувся на гірку, подружки вже не було. Трохи погукавши дівчинку, хлопчик подумав, що вона повернулася додому, тому сам пішов до неї у гості.

Почувши про зникнення Оленки, стривожені батьки не могли знайти собі місця. Одразу ж кинулися шукати дитину, яка пропала серед білого дня: телефонували подругам, розпитували у перехожих.

— Вона їхала з гірки, а потім кудись зникла, — розводив руками малий.

Через деякий час люди почули крики дитини з триметрового каналізаційного колодязя. Буквально в лічені хвилини на місце пригоди прибуло відділення 4-ї Державної пожежно-рятувальної частини Миколаєва, і дівчинку витягли з пастки. На щастя, медична допомога не знадобилася, але дитина дуже злякалася.

Обурені мешканці будинку кинулися шукати винних у тому, що люк був без кришки, штурмуючи ЖЕК, мерію, «Миколаївоблтеплоенерго» та інші інстанції.

Ці пусті «манускрипти» вже дратують людей...

Очевидно, для ширшої публічності матеріал адміністрації «Миколаївоблтеплоенерго» під заголовком «У Миколаєві люки відкриті не від гарного життя» було розміщено і на сайті Миколаївської міської ради. Городяни у цьому зверненні не почули відповіді на питання, як підприємство планує розв'язати у місті серйозну проблему з відкритими люками.

Здоровий глузд підказує, якщо металеві люки крадуть (а ОКП стверджує, що й далі крастимуть), то їх потрібно замінити на інші покриття. Принаймні люди радять спробувати виготовити арматуробетонні, на які не будуть зазіхати, щоб здати на металолом. Пластикові люки як альтернатива, напевне, не виправдали себе. Вони крихкі, слабкі і непрактичні. Покриття провалюється під колесом легкового автомобіля, на нього небезпечно наступити людині кремезної статури з поклажею в руках. Така кришка могла провалитися на дно люка навіть від дитячих санчат...

Судячи з офіційної позиції адміністрації «Миколаївоблтеплоенерго», наведення порядку із колодязями не входить до найближчих планів підприємства. Свій «корпоративний» погляд на проблему комунальники завершують повчаннями:

«Звертаємося до усіх миколаївців з проханням: ставтеся дбайливо до навколишнього комунального майна, не дозволяйте іншим руйнувати те, що вдається зберігати, докладаючи багато зусиль. Будьте уважні самі, не залишайте без нагляду своїх дітей. А в разі виявлення відкритого люка негайно повідомляйте про це відповідні служби. Не проходьте повз, не залишайтеся байдужими! Тому що завтра він може стати для когось черговою пасткою».

Насправді ж, на відкриті люки у Миколаєві можна натрапити скрізь, де тільки вони є: на тротуарах, біля під'їздів, на прибудинкових територіях. То в одному, то в іншому місці їх тижнями доводиться об'їжджати водіям на головній міській магістралі — вулиці Леніна. З півтора десятка люків і нині без покриття довкола двох загальноосвітніх шкіл та сусідніх багатоповерхівок на Намиві.

— Виходить, що й цей прикрий випадок для миколаївських комунальників — як з гусака вода, — каже «Голосу України» Олена М., лікар за фахом, героїня нашого попереднього матеріалу. — Таке враження, що наша влада дрімає, у той час як комунальники пишуть людям ці «манускрипти». Це ж елементарне нахабство звертатися з проханням до людей «негайно повідомляти про відкриті люки, не проходити повз, не залишатися байдужим», якщо люк у дворі на Лазурній, після падіння в який я отримала струс мозку, досі залишається відкритим...

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаїв.

Фото надане ТУ МНС у Миколаївській області.

СВОЇ АРГУМЕНТИ

Підприємство «Миколаївоблтеплоенерго» бідкається, що «...тільки торік замість зниклих довелося встановити 111 нових кришок. А на початку цього року в період новорічних і різдвяних свят відбулося масове розкрадання люків, у зв'язку з чим ОКП змушене було закривати 47 колодязів. Така ж доля спіткала у святкові дні й об'єкти інших підприємств, які мають і обслуговують підземні комунікації. При цьому для обслуговування усіх 161 км теплових мереж ОКП «Миколаївоблтеплоенерго», розташованих від Корабельного району до Намиву і від вулиці Скороходова до мікрорайону Північний, згідно з штатним розкладом, затвердженим Національною комісією з регулювання комунальних послуг, передбачено 37 слюсарів.

Зрозуміло, що, контролюючи стан майже 2,5 тисячі колодязів, навіть за умови виявлення розкрадання або поломки люка, вони не можуть виправити ситуацію миттєво. І, на жаль, саме на виявлення факту крадіжки кришки люка іде найбільше часу. Сторожа біля кожного колодязя поставити неможливо».

ТИМ ЧАСОМ

Широкий розголос пригоди змусив підприємство, відповідальне за належний стан люків, публічно відреагувати на активну реакцію городян.

Зокрема, на сайті «Миколаївоблтеплоенерго» з'явилося повідомлення під заголовком «Колодязь обстежили і закрили». Від тих, хто його прочитав, почула незадоволення і роздратування. Люди вважають це насмішкою, а саме звернення сприймають як щось на кшталт «страшне перо не в гусака»...

ІНША ДУМКА

У повідомленні «Миколаївоблтеплоенерго» пише:

«26 січня 2013 року у дворі будинку на Херсонському шосе, 48 у відкритий колодязь упала 8-річна дівчинка. Дитину витягли рятувальники. На щастя, дівчинка не постраждала.

У результаті проведеного працівниками ОКП «Миколаївоблтеплоенерго» службового розслідування, у цьому районі було виявлено один відкритий дренажний колодязь теплової камери, який перебуває на балансі підприємства. Чи це той люк, у який впала дівчинка, достовірно з'ясувати не вдалося. Після обстеження колодязя співробітники підприємства виявили на його дні конусоподібну бетонну кришку. Такі кришки відливають і встановлюють самі підприємства як альтернативу металевим люкам з метою попередження крадіжок любителями металолому.

Однак, як виявилося, і це не допомагає. Продавити бетонний люк всередину колодязя можна було, лише наїхавши важким транспортом. І це при тому, що цей колодязь розташований посеред двору у зеленій зоні, куди автомобілі заїжджати не мають.

Потрібно визнати, що проблема відкритих люків, на жаль, існує. І винні у цьому, зазвичай, самі городяни. Хтось знімає, краде, здає на металолом, хтось просто по-варварськи виламує їх та руйнує. Підприємство практикує встановлення пластикових люків, але наших громадян це не зупиняє. Особливо часто такі кришки зникають весною під час підготовки до дачного періоду».

ВІСТІ З ЖИТОМИРЩИНИ

Грант для модернізації теплопостачання

У Києві міський голова Житомира Володимир Дебой і заступник директора Департаменту муніципальної та екологічної інфраструктури ЄБРР Лін О Грейді (на знімку) підписали Договір гарантії, відшкодування та підтримки проекту модернізації системи теплопостачання міста.

Обласний центр отримає 10 млн. євро кредиту та 5 млн. євро гранту. Таким чином кредит буде фактично безвідсотковим, адже протягом десяти років треба буде повернути лише 14 мільйонів. Житомир — перше місто в Україні, що залучає кошти ЄБРР під муніципальну гарантію для модернізації системи теплопостачання.

— Задіюючи саме такі фінансові механізми, громада захищає комунальне підприємство від приватизації. Банк надає позику разом із грантом — безповоротними грошима, що будуть спрямовані винятково для розвитку. Такий ресурс надається лише комунальним підприємствам, — повідомив Володимир Дебой.

Реалізація проекту дасть можливість заощаджувати енергоресурси та стримувати зростання тарифів. Адже модернізація системи теплопостачання міста передбачає не просто заміну тепломереж, а й встановлення сучасного енергоефективного обладнання, яке споживатиме значно менше електроенергії та газу.

Директор ЄБРР в Україні Андре Куусвек позитивно оцінив курс Житомира на реалізацію проектів з енергоефективності.

Фото надане управлінням зв'язків із громадськістю Житомирської міськради.

Спільно працюватимуть на розвиток регіону

Семеро із дванадцяти народних депутатів України від Житомирщини — Юрій Благодир, Геннадій Зубко, Анжеліка Лабунська, Володимир Литвин, Сергій Пашинський, Олександр Присяжнюк, Рустам Раупов — зустрілися із керівниками області та Житомира. Спільна справа всіх депутатів регіону, незалежно від партійної приналежності — працювати на розвиток та благополуччя жителів Житомирщини, наголошували під час зустрічі голова облради Йосип Запаловський і голова ОДА Сергій Рижук. Учасники зібрання поділилися думками щодо оптимальних шляхів розв'язання найактуальніших та найгостріших проблем регіону, визначили пріоритети спільної роботи на найближчий період. Висловлено сподівання, що в перспективі такі зустрічі стануть регулярними і з'явиться міжфракційне депутатське об'єднання «Житомирщина».

Молодь доводить: ми можемо і вміємо

«Високотехнологічні здобутки молодого покоління» — виставку під такою назвою відкрито в Житомирському військовому інституті імені Сергія Корольова. На ній представлені розробки школярів, студентів, курсантів. Виставка засвідчила інтерес молоді до комп'ютерних технологій. Наприклад, програмний комплекс Юрія Дерпака, який він створював під керівництвом начальника військового інституту генерал-майора Юрія Даника, уже отримав авторське свідоцтво. Цей проект, що пов'язаний з інформаційною безпекою, реалізований у Національному авіаційному університеті. Одинадцятикласник Владислав Герус створив 3D-тренажер «Фукусіма», який дає змогу проводити навчання з ліквідації наслідків техногенних катастроф. Зацікавив і проект дев'ятикласника Володимира Прилипка — навчально-тренувальний комплекс для підготовки операторів безпілотних літальних апаратів.

Олексій КАВУН.

Стоси відписок, а відповіді й довідки нема!

КРИК ДУШІ

Звертаюсь до «Голосу України» тому, що вже доведена до відчаю. Мій чоловік — Сердюченко Віктор Павлович, колишній кадровий офіцер, начальник групи дешифрування окремого розвідувального полку ВПС — командуванням військової частини у 1986 та 1987 роках відряджався на ліквідацію наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Покладені на нього обов'язки під час реалізації особливого завдання виконував сумлінно (що підтверджується численними грамотами і подяками). Сьогодні він ліквідатор аварії на ЧАЕС 1-ї категорії, інвалід 2-ї групи...

Колись він і десятки тисяч таких, як він, захистили світ від так званого мирного атома, за що нинішні й прийдешні покоління не тільки України, а й багатьох європейських країн мали б дякувати своїм рятівникам. Проте минуло чверть століття, і вчорашні герої, які не сходили тоді зі сторінок газет і екранів телебачення, сьогодні — забуті суспільством ізгої! Вони — персони нон грата для нинішніх властей, і залишилися наодинці зі своїми хворобами і проблемами.

Прошу опублікувати мого листа, бо з такими проблемами стикається сьогодні не тільки наша, а й десятки тисяч інших сімей чорнобильців. А раптом у когось із чиновників прокинеться совість?

Сьогодні в нашій демократичній державі, де начебто діють Конституція і закони, насправді ані влада на місцях, ані вищі державні органи їх не виконують, а тільки й роблять, що «викручують руки» — чинять психологічний тиск на чорнобильців, дезінформують їх, аби анулювати взяті колись державою зобов'язання перед своїми Героями.

Мій чоловік — ветеран Збройних Сил України. З 2010 року — на обліку Пенсійного фонду України в Московському районі Харкова. Як ветеран ЗС він одержував пенсію у сумі 2500 гривень, як учасник ліквідації аварії на ЧАЕС — мав би одержувати, за його підрахунками, за «чорнобильським законом» не менше 6500. Чоловік написав відповідну заяву і через місяць одержав... аж 1500 гривень. Можете уявити, що в цей час пережив мій чоловік, який втратив здоров'я на ліквідації аварії і розраховував, що ця пенсія дозволить нам купувати хоча б ліки в необхідній кількості?!

Я звернулася до Пенсійного фонду за роз'ясненнями і була ще раз шокована. За Постановою КМ України №1210 пенсійне забезпечення моєму чоловіку мало б нараховуватися за довідкою про грошове забезпечення на час перебування в зоні ліквідації аварії. Але мені заявили, що в документах пенсійної справи немає довідки про заробітну плату за період, коли військовослужбовець виконував службові обов'язки з ліквідації аварії на ЧАЕС. Коли чоловік подавав заяву про перехід на цивільне пенсійне забезпечення, цієї довідки тоді ніхто не вимагав. Тепер така довідка конче необхідна, але... її ніхто не видає! Чому ж ми не можемо одержати на руки звичайнісінького канцелярського папірця? Адже мій чоловік працював не в якійсь там конторці, а служив у військовій частині, був офіцером! Що вже говорити про тисячі солдатів, яких призвали в армію на час ліквідації аварії із різних куточків країни на короткий період, і навряд чи хтось заводив на них якусь бухгалтерію? Де вони можуть тепер знайти про себе якісь архівні дані? Ніде! А немає довідки — немає чорнобильської пенсії.

Уже рік, як розшукую довідку про грошове забезпечення офіцера Радянської Армії. І все марно. Куди я за цей час тільки не зверталася, мало не в небесну канцелярію: Харківський обласний військовий комісаріат, Міністерство оборони України, на «гарячу» урядову лінію (двічі), в Генштаб армії Російської Федерації, Архів ГШ Російської Федерації, ЦАМО (м. Подольськ), Одеський архів, Нагородний архів (Київ), Мінсоцполітики України, до президента «Союз Чорнобиль України» Андреєва Ю. Б. (дві заяви), до Управління соцзахисту населення Харківської держадміністрації, неодноразово до народних депутатів, до Кабінету Міністрів України. Результат — «нуль», по суті одні відписки, а питання ж просте: дайте офіційну відповідь за вказаною формою 207-7 — скільки платили офіцеру під час перебування в зоні ЧАЕС?

Жодна із перерахованих державних організацій не змогла (чи не захотіла?) надати моєму чоловіку такі дані, а відписувалася по шаблону на зразок того, що таких даних немає, і наводили причину, чому немає. Державний галузевий архів МО України, наприклад, повідомив, що довідка видається один раз і більше не видається, і рекомендує користуватися копіями, які ні про що. Або повідомляють, що документи тих військових частин, куди чоловік був відряджений, в архів або не надходили, або були знищені.

Восени 2011 Кабінет Міністрів України підписав меморандум зі Спілкою ветеранів Афганістану та Союзом «Чорнобиль України». Згідно з текстом законопроекту, соціальні виплати та пільги чорнобильців, афганців, ветеранів та інвалідів війни, міліціонерів, шахтарів, медиків, вчителів та інших пільгових категорій відтепер будуть регулюватися не законами, прийнятими Верховною Радою, а Кабінетом Міністрів у «ручному» режимі. **Але як нам вирішити нашу проблему в «ручному» режимі, коли ми не можемо навіть одержати елементарну довідку, а без неї нашу справу в Пенсійному фонді не переглядають?**

Міністерство соцполітики України паперу не шкодує, відповідей — не менше 10, а результат листування — «нуль». Міністерство оборони України за рік не надало жодної обґрунтованої відповіді, навіть відповіді, які надавались Державним архівом, здається, що не звірялись, — бо з помилками. **А це ж не аби що, а архівні довідки, які сьогодні вирішують долі людей!**

Нашу справу й тисячі подібних, напевно, можна б було якось вирішити на відповідній комісії, які працюють при різних державних відомствах. Але на комісіях (котрі, як на мене, мали б захищати інтереси людей, що постраждали внаслідок виконання свого обов'язку перед державою) змучені хворобами люди змушені принизливо доводити свою очевидну правоту і «виправдовуватися» за те, що саме ці державні органи не дають їм цих клятих довідок, хоча мають на руках незаперечні факти про те, що були в зоні ліквідації з такого по такий час і виконували такі-то роботи. Але довідки немає — і з тобою немає ніяких розмов, не кажучи вже про бажання вирішити проблему ветерана чи інваліда.

Мені іноді здається, що всі ці міністерства, відомства, комісії — якась така чепурна зграя вовків, а ми посеред них, наче вівці, які хочуть довести їм, що мають теж якісь права на нормальне життя і благають не їсти їх. Але хоч би що ми говорили, хоч би які аргументи наводили, хоч би які довідки носили — наша доля наперед уже визначена. Хоча так хочеться вірити в прислів'я про надію, що вмирає останньою.

Людмила **СЕРДЮЧЕНКО.**

Харків.

Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

Пам'ятник Володимиру Висоцькому відкриють до Дня міста

Архітектурний комплекс «Вертикаль» біля харківського Палацу спорту, який складатиметься зі скеледрому та пам'ятника Володимиру Висоцькому, міська влада планує відкрити до Дня міста, 23 серпня 2013 року.

Про це 1 березня повідомив головний архітектор Харкова Сергій Чечельницький. Він зазначив, що пам'ятник вирішили збудувати на згадку про концерт артиста, який відбувся невдовзі після відкриття самого палацу. Назва комплексу пов'язана з однойменним фільмом, в якому одну з головних ролей зіграв Володимир Висоцький.

Сергій Чечельницький відзначив, що спочатку пам'ятник співакові й акторові планували поставити перед Палацом спорту, однак на цьому місці монумент виглядав би недоречно. Тому його вирішили розмістити окремо, на майданчику біля фонтанів. «Тут перед пам'ятником буде простір для того, щоб можна було проводити концерти просто неба. Мені також дуже подобається, що ми обрали незвичний проект пам'ятника, де постать співака буде розміщуватися на тлі зім'ятого аркуша паперу», — підкреслив архітектор.

Відбір ескізу пройшов на конкурсній основі. В конкурсі взяли участь скульптори не лише з України, а й з Росії. Переміг харків'янин Олександр Демченко. Висота монумента становитиме понад 5 метрів.

Рішення поєднати пам'ятник і скеледром у харківських архітекторів з'явилося після того, як альпіністи виступили з ініціативою побудувати в місті такий об'єкт. Скеледром у формі арки розташується на невеликій відстані за пам'ятником Володимиру Висоцькому і нібито обрамлятиме монумент. Як зазначив архітектор, його висота сягне близько 18 метрів. Напевне юні альпіністи, підкоряючи штучні скелі, завжди мріятимуть про справжні гори, так романтично описані у відомій пісні Володимира Семеновича.

Микола **КОСИЙ.**

ХРОНІКА

В пам'ять про дисидента

У Тернополі на будинку №57, що на проспекті Злуки, встановлено меморіальну дошку засновнику Тернопільської філії Української Гельсінської спілки (УГС), дисиденту, народному депутату першого і третього скликань Левку (Леону) Горохівському (**на знімку**).

Цю адресу добре знають дисиденти і борці за незалежність України. Саме тут відбувалися підпільні зібрання, а 26 січня 1989 року створено філію УГС. За антирадянську діяльність Левко Горохівський був заарештований в 1969 році, чотири роки відбував заслання в таборах Мордовії. Пам'five про нього прийшли вшанувати друзі, соратники, представники влади, громадськості обласного центру. В січні цього року Левку Горохівському виповнилося б сімдесят.

Любов **ЛЕВИЦЬКА.**
Фото автора.

Облаштували квартиру для поетів

У Чернівцях відкрили квартиру-студію для поетів. За словами організаторів проекту «Міжнародна стипендія для поетів і перекладачів поезії в Чернівцях», під час перебування в місті, митці знайомитимуться з його культурою та мешканцями.

Як розповіла директор Міжнародної літературної корпорації «Meridian Czernowitz» Ірина Вікирчак, це будуть європейські поети високого рівня. Кожен з них протягом місяця житиме в Чернівцях. Така стипендія є першою в Україні, хоча в інших країнах Європи це популярна практика. Мета акції — презентація Чернівців та України у світі.

Щороку організатори планують приймати у квартирі-студії 8—10 митців з Європи. Перший стипендіат — поет, есеїст і перекладач із Німеччини Рон Вінклер. А щоби презентувати квартиру-студію громадськості, до Чернівців прибув письменник, поет, перекладач Юрій Андрухович. Він став першим офіційним гостем квартири-студії.

Сергій **СУЛИМА.**

Івано-Франківськ взяв курс на енергозбереження

На вчорашній сесії Івано-Франківської міської ради затверджено 10 проектів, що братимуть участь у Всеукраїнському конкурсі проектів і програм розвитку місцевого самоврядування 2013 року.

Тематика більшості проектів спрямована на впровадження енергозбережних технологій. За позитивного вердикту конкурсної комісії, місцевій владі вдасться зберегти будівлю, яка має статус пам'ятки архітектури, поміняти вікна у міській дитячій хореографічній школі, поліпшити теплопостачання в одному з дитячих садків, відродити роботу Народного дому «Княгинин» та провести ряд навчань для підвищення рівня обізнаності і формування громадської думки щодо необхідності економії енергоресурсів у власних помешканнях.

Решта проектів мають за мету оптимізувати надання соціальних адміністративних послуг через запровадження електронно-роз'яснювальної роботи міського виконавчого комітету, залучити громаду до нормотворчої діяльності органу місцевого самоврядування, заохотити місцевих підприємців до провадження своєї діяльності із застосуванням сучасних інтернет-технологій.

Окремі проекти стосуються організації збору небезпечних відходів в процесі сортування твердих побутових відходів в Івано-Франківську та підтримки студентських ініціатив.

Галина **БРУХАЛЬ.**

У Львові, в Національному музеї ім. А. Шептицького, відкрито виставку «Іконопис на тканині XVII — початку XVIII століття»

Минуло 30 років від дня смерті видатного українського поета і перекладача Бориса Тена (1897—1983 рр.)

«Говорю по–украински...»

КАЛЕНДАР

150 років тому народився Володимир Вернадський (1863—1945).

У суперечці про «наших» і «їхніх» (чий Гоголь — наш чи їхній?) про Вернадського говорити легко, він сам ясно означив свою належність до обох культур. «У Росії зовсім заборонено друкувати книги моєю рідною мовою. На канікулах я з усією ретельністю візьмуся за неї». Ще 1878 року це написав 15-річний Володимир Вернадський.

Він народився у Петербурзі, вихований російською культурою, але не забув про українське походження. Рід Вернадських — давній, походить від литовського шляхтича, що воював на боці Богдана Хмельницького. Батько Володимира Івановича народився у Києві, був ученим-економістом, прихильником ринкової економіки. Особисто знав Шевченка, Куліша, Костомарова. Мати Володимира Вернадського була з української шляхти. 1868 року батьки переїхали до Харкова. Одне літо хлопець жив у садибі Квітки-Основ'яненка. В Петербурзі закінчив гімназію і вступив на фізико-математичний факультет університету. Про нього ще за тих часів казали: «Упрямый украинец, себе на уме».

1915 року, перебуваючи в Шишаках на Полтавщині, він написав статтю «Українське питання і російська громадськість». Там були такі слова: «Небезпека для Росії не в українському русі як такому, а в трактуванні його як шкідливого і до того ж привнесеного ззовні в державному й національному організмі. За таких поглядів органічний, природний по суті рух, що має рівні права на існування з усіма аналогічними рухами, відсувається в ряди безправних, а отже, ворожих даному державному ладові явищ, які легко піддаються відтинкам чужих тяжінь і впливів. При відмові від традиційної політики найширший розвиток української культури цілком сумісний з державною єдністю Росії, навіть при відповідних намаганнях українців реформувати внутрішній устрій».

Після більшовицького перевороту 1917 року Вернадський з Петербурга поїхав до родичів у Полтаву. Самостійну Україну сприйняв спокійно, вважав, що в українському національному русі є «много здорового». Але добре бачив і всі ризики. Весною 1918 року писав у щоденнику: «С Украиной будет трудная, едва ли выполнимая задача. Создать государство, не опираясь ни на кого. Создать армию и восстановить старую традицию? Но это же совсем непрочно».

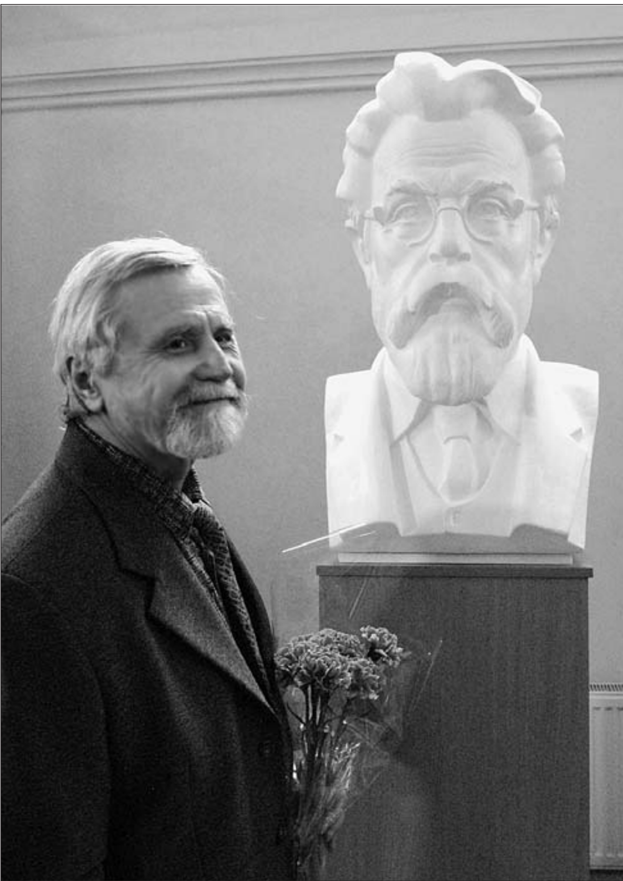
Про більшовицьку революцію писав так: ***«Рівність людей — фікція, і, як тепер бачу, фікція шкідлива. В кожній державі, в кожному народі є раса вища, яка творить і створює, і є раса нижча — раса руйнівників і рабів. Нещастя, якщо в їхні руки потрапляє влада і доля народу чи держави. Нація в народі чи державі складається з людей вищої раси. Демократія корисна, коли забезпечене нею панування нації».*** Роль «вищої раси» він відводив ученим.

Коли до влади прийшов гетьман Скоропадський, Вернадського запросили до Києва. Він розробив план створення Української академії наук, де «прежде всего, должно быть создано хорошо обставленное отделение украинского языка, литературы и истории и те отделы институтов, которые связаны с практически важными для государства интересами».

14 листопада 1918 року гетьман підписав закон про створення Української академії наук. Вернадського обрали її президентом. Він зумів зберегти Академію — і при Петлюрі, і при червоних, і при білих. Щоправда, коли білогвардійці прийшли в Україну, Академія формально перестала існувати. Тоді Вернадський, немолодий вже чоловік, поїхав у Ростов, у ставку Денікіна, й зустрівся з ним. І таки зумів зберегти Академію наук. Писав у щоденнику: «...говорю по-украински. Я чувствую, что делаю успехи. Я отличаюсь от своих политических единомышленников тем, что считаю возрождение украинского языка очень большим положительным явлением».

Коли більшовики повернулись до Києва в 1920 році, Вернадський передав справи академіку Агатангелу Кримському. Сам переїхав до Криму, де заснував і очолив Таврійський університет. У Криму ще тримався барон Врангель. Коли прийшли червоні, почалась масова евакуація. Британська асоціація наук пропонувала Вернадському з сім'єю перебратися в Англію. Він відмовився. 1921 року більшовики вислали його в Петроград. Там академіка заарештували чекісти. Невдовзі — відпустили, бо він уже тоді був ученим зі світовим іменем.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

ФОТОФАКТ

У Національній бібліотеці України ім. В. Вернадського на честь 150-річчя від дня народження видатного вченого зі світовим ім'ям урочисто відкрито погруддя засновника Української академії наук (нині — Національна академія наук України) академіка Володимира Івановича Вернадського.

На знімку: автор погруддя — скульптор, член Національної спілки художників України Валерій Федічев.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Сестра останнього імператора

МІФИ МИНУЛОГО

Багато років мешканці Старобільська вважали, що в їхньому місті доживала свого віку сестра останнього царя княгиня Ксенія. Коли на початку 1950-х років жінка померла, на її пам'ятнику написали «Тут спочиває сестра останнього убієнного імператора Миколи II велика російська княгиня Ксенія Олександрівна Романова-Святополк-Невська». Чи дійсно вона була царської крові?

Майже детектив

Історики та краєзнавці Старобільська кажуть: «Справді, на вул. Мала Садова, №5 з 1927 року проживала жінка, до якої багато хто звертався «ваша імператорська високість».

Ті, хто цікавився нею на професійному рівні, знаходили чимало доказів того, що в Старобільську жила самозванка. Наприкінці 1980-х років журналіст «Робітничої газети» Юрій Сафонов випустив книгу «Велика княгиня Ксенія Олександрівна Романова». У главі «Сестра останнього російського царя в українській хаті» Сафонов розвінчав легенду, грунтуючись на документах ГПУ, КДБ, інших архівних свідоцтвах, а також детальному аналізі розповідей старобільської жительки й справжньої Ксенії Олександрівни Святополк-Невської.

Остання, як з'ясувалося, ще в 1919 році емігрувала із Криму до Англії, прожила там до 1965 року й була похована у Віндзорській усипальниці Романових.

Пізніше на настійливу вимогу дітей її прах віддали землі на півдні Франції, поруч із могилою чоловіка, котрий помер у Франції в Першу світову війну.

Отже, за словами старобільської княгині, після революції вона виїхала за кордон, залишивши дітей на батьківщині. Дуже хвилювалася за їхню долю, оскільки ні з ким із них не мала зв'язку. І раптом їй повідомили, що її син Федір живе в Городищі, біля Бердичева, й працює обліковцем у конторі цукрозаводу. Після цього повідомлення жінка вирішила повернутися, знайти Федора й залишитися з ним на батьківщині. «Моє емігрантське життя, — розповідала вона Сафонову, — в якому я давно розчарувалася, стало для мене ще важчим. До мого патріотичного почуття приєдналося інше — материнська прихильність, прагнення обійняти рідного сина». Для цього вона нелегально перейшла кордон, потрапила до Бердичева й знайшла Федора. Але... він виявився не її сином, хоча був дуже на нього схожий. Залишати батьківщину й останні надії вона не схотіла, жити на нелегальному становищі було небезпечно, тому жінка вирішила відкритися місцевим жителям: «Я, мовляв, велика княгиня Романова, залишилася жива й розшукую своїх дітей». «Добрі» люди одразу донесли чекістам. І її як ненадійний елемент у 1927 році заслали на п'ять років до Старобільського округу. Тут княгиня звернулася по допомогу до колишньої черниці Святоскорботного монастиря. Черниці вона назвалася сестрою Миколи II Ксенією Олександрівною Святополк-Невською і стверджувала це до останніх своїх днів. На доказ показувала фотографії царської родини, на одній з яких вона у формі сестри милосердя стояла поруч із імператором, і кілька листів зі звертанням «Ваша Імператорська Високість».

Самозванка

Зрозуміло, що чекісти не могли пройти повз такий факт. Тим більше не могли не зважати на монархічні настрої нової мешканки і її заяви про наявність рахунків у швейцарському і японському банках, де зберігаються великі суми. Почали встановлювати особу старобільської княгині, зажадавши документи в Пітерському архіві.

Виявили певні невідповідності очевидних фактів із тим, що стверджувала жінка. Наприклад, мадам добре говорила німецькою мовою, але зовсім не знала французької, що для царської сім'ї — нонсенс.

Коли серед інших гербів її попросили визначити герб Святополк-Невських, вона заплуталася і не дала правильної відповіді. Чекісти вміли працювати й невдовзі з'ясували, що під маскою сестри імператора приховується Федора Гермівна Черноцька. За національністю — німкеня, походила нібито з родини колишнього прусського офіцера. У вісімнадцять років вийшла заміж за офіцера 27-го Вітебського піхотного полку Черноцького, який у 1905 році був убитий. За розповідями мадам, вона мала трьох дітей, із часів імперіалістичної війни жила з дочкою Тетяною та сином Михайлом у Києві — до 1921 року, а потім пішла в народ, по селах, видаючи себе за княгиню Ксенію. Запевняла, що робила це лише для того, щоб викликати прихильність до себе селян і одержати від них допомогу. Що стосується виявлених у неї листів за підписом Богданова й Озерова, які починалися зі слів «Ваша Імператорська Високість», мадам зізналася, що написала їх сама. Ким вона була насправді і яке відношення мала до царської родини, дотепер не ясно. Судячи з гарних манер і поінформованості про стосунки в сім'ї російського імператора, псевдокнягиня, ймовірно, служила там гувернанткою або бонною.

Пітерські чекісти виявилися лояльними. Вони зняли з мадам вирок до п'яти років заслання і визначили їй рік лікування в клініці для душевнохворих. Вона благополучно пролікувалася, але так звикла до ролі княгині, що до кінця своїх днів із нею вже не розставалася. Довідка з будинку для божевільних сприяла тому, що кримінальну справу закрили й дали їй спокій. Навіть стали платити допомогу по інвалідності.

Старобільська княгиня ніде не працювала й жила тим, що плела мережива й в'язала рукавиці та шарфики. Казала, що всіх царських дітей навчали якогось ремесла на випадок непередбачених обставин. Заняття стали в пригоді. Для Старобільська того часу це вважалося дуже великою майстерністю, і замовлень жінка одержувала багато. Хтось грошей дасть, хтось харчів. Одне слово, голодною не була й особливо не бідувала. Тим більше, що на її ім'я приходили посилки з Комітету Польського Червоного Хреста допомоги політв'язням із продуктами та одягом. Це спантеличувало чекістів. Зв'язок із закордоном — у закутковому Старобільську?! Втім, псевдокнягиня не мала й не просила для себе привілеїв. Жила в черниці, що їй прислужувала, і вела дуже скромний спосіб життя, допомагала людям, на царську спадщину не претендувала. Стала тутешньою знаменитістю. Люди шанували, а влада після війни її просто заповажала.

Грішила: крала картки

У 1942 році Старобільськ було окуповано. Тут стояли два німецькі штаби — Паулюса й Манштейна. Обидва фельдмаршали зустрічалися із княгинею і висловлювали їй свою велику повагу. Оскільки вона відмінно знала мову, її схиляли до активного співробітництва з німецькою владою. Але мадам відмовилася. Навіть пригрозила звернутися до самого фюрера через хамське до неї ставлення. Кадрові офіцери пам'ятали свого кайзера, котрий приходився княгині родичем, тому до старобільської княгині зверталися шанобливо. Незабаром вона вирішила піти працювати в комендатуру перекладачем, оскільки всі документи друкувалися російською, німецькою та українською мовами, і, користуючись своїм незалежним становищем, почала допомагати людям, військовополоненим. Деяких їй навіть вдавалося витягти з німецьких таборів, поручившись за них. Незважаючи на постійні доноси, княгиню німці не чіпали. Є ще легенда, що вона крала із друкарні продовольчі картки й давала людям. Про це жінка сама розповіла в 1943 році, коли «фільтрували» всіх, хто перебував в окупації. Багатьох тоді відправили на заслання або розстріляли, але княгиню не чіпали. Те, що вона допомагала людям, підтвердили багато свідків.

Після смерті самозванку поховали на монастирському цвинтарі, віддавши шану. На скромному хресті з її фотографією написали: «Тут спочиває сестра останнього вбитого імператора...» Старобільську потрібна легенда.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Автор висловлює подяку луганському краєзнавцеві Валерію Снєгірьову за допомогу в підготовці цього матеріалу.

Чекісти з'ясували, що під маскою сестри імператора приховується Федора Гермівна Черноцька

Арбітражний керуючий, ліквідатор Кухта В.М. (Ухвала ГС АРК від 29.03.2012 р. по справі № 2-6/5141.1-2010) оголошує про проведення аукціону з продажу майнових активів банкрута - ВАТ "Сімферопольський завод пластмас" (код за ЄДРПОУ 00203602, АРК, м.Сімферополь, вул.Трансформаторна, 7), а саме:

Лот № 1. Майновий комплекс (будівлі, споруди, обладнання, автотранспорт, ТМЦ), розташований за адресою: АР Крим, м.Сімферополь, вул.Трансформаторна, 7. Початкова ціна продажу складає 55756182,46 грн. без врахування ПДВ, у тому числі вартість нерухомого майна, що є предметом застави ПАТ "ОТП Банк" - 39330411,11 грн.

Лот № 2. Рухоме майно структурного підрозділу - Бази відпочинку "Полімер", що вільне від обтяжень, розташоване за адресою: АР Крим, Сімферопольський район, смт Миколаївка, пр-т Нахімова, 10. Початкова ціна складає 1879108,36 грн. без врахування ПДВ.

Лот № 3. Нерухоме майно структурного підрозділу - Бази відпочинку "Полімер", що є предметом забезпечення грошових вимог ПАТ "Альфа-Банк", розташоване за адресою: АР Крим, Сімферопольський район, смт Миколаївка, пр-т Нахімова, 10. Початкова ціна визначена та ухвалена заставоутримувачем та складає 12900000,00 грн. без врахування ПДВ.

Аукціон відбудеться не раніше ніж через 15 робочих днів з дати публікації оголошення об 11-00 за адресою: м. Київ, пр-т Академіка Глушкова, 1, павільйон № 6 НК "Експоцентр". Організатор аукціону Українська універсальна товарна біржа (УУТБ), тел. 044-596-96-24.

Заяви приймаються УУТБ з 9-30 до 13-00 в робочі дні. Кінцевий термін прийняття заяв - за 5 робочих днів до дати проведення аукціону. Гарантійні внески становлять 10% від початкової ціни лоту. Реєстраційний внесок - 17 грн. з ПДВ. Гарантійні та реєстраційні внески вносяться по кожному лоту окремо на р/р 26007799973595 в ПАТКБ "Правекс Банк", МФО 380838, код за ЄДРПОУ 16470831, отримувач - УУТБ.

Ознайомлення з майновими активами здійснюється за місцем їх знаходження в робочі дні з 9-00 до 14-00 за згодою з ліквідатором (тел. 0652-54-15-60).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ Поліграфічне підприємство "Експрес", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон для продажу виставляються активи ТОВ Поліграфічне підприємство "Експрес", які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Макіївка, провулок Аральський, 27, а саме: 1. Будівля АПК (літ. 1) з огорожею та замощенням, початкова ціна продажу - 2 812 219,20грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 843 665,76грн. 2. Будівля цеху №1(літ. 1), початкова ціна продажу - 1 121 743,20грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 336 522,96грн. 3. Будівля складу (літ. А), початкова ціна продажу - 760 858,80грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 228 257,64грн. 4. Будівля котельні, початкова ціна продажу - 272 572,80грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 81 771,84грн. 5. Будівля цеху №4, початкова ціна продажу - 1 148 767,20грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 344 630,16грн. 6. Будівля офсетного цеху, початкова ціна продажу - 349 268,40грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 104 780,52грн. 7. Будівля будівельного - матеріального складу, початкова ціна продажу - 225 122,40грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 67 536,72грн. 8. Будівля цеху металовиробів (літ. А-1, А?-1), початкова ціна продажу - 228 655,20грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 68 596,56грн. 9. Обладнання та офісна техніка у кількості - 109 найменувань, початкова ціна продажу - 221 522,88грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 66 456,86грн. З додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на аукціон, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 30% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00грн. перераховуються на р/р 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр. Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів з дати публікації в газеті до 13-00 год. 28 березня 2013р. Аукціон відбудеться після 15 календарних днів з дня публікації інформації 29 березня 2013р. об 11.00 год. на ТБ "Центральна Українська Біржа" за адресою: м. Донецьк, пр., Миру, 2/24. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ Поліграфічне підприємство "Експрес". Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

Повідомлення

Вища кваліфікаційна комісія суддів України, відповідно до статей 74, 76 та 80 Закону України "Про судоустрій і статус суддів", повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково:

Миколюка Олександра Володимировича, Орла Анатолія Івановича, Баглая Івана Петровича, Мартєва Сергія Юрійовича, Франко Вікторії Андріївни, Поступайло Наталії Іванівни, Кондора Романа Юлійовича, Старовойта Григорія Степановича, Ткач Олександри Іванівни, Петлюка Василя Івановича - Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

Подобєда Ігоря Миколайовича - Дніпропетровського апеляційного господарського суду.

Курильця Андрія Романовича, Кухтея Руслана Віталійовича - Львівського апеляційного адміністративного суду.

Борнос Алли Валеріївни - Луцького міськрайонного суду Волинської області, **Чернової Наталії Володимирівни** - Саксаганського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області, **Морозової Ірини Василівни** - Шахтарського міськрайонного суду Донецької області, **Горпинич Ольги Вадимівни** - Фрунзенського районного суду міста Харкова.

Доброреза Ігоря Олександровича, Потопальського Сергія Степановича - господарського суду Автономної Республіки Крим.

Сакалоша Володимира Миколайовича - Львівського окружного адміністративного суду, **Остап'юка Сергія Васильовича** - Івано-Франківського окружного адміністративного суду.

Господарський суд Волинської області (пр. Волі, 54а, м. Луцьк, 43010) Ухвалою від 02.01.2013р. порушив справу №5004/1680/12 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "КОНТИНУМ-УКР-РЕСУРС" (43005, м. Луцьк, вул. Рівненська, 48, код ЄДРПОУ 32269816, р/р 260040000601 в ПАТ "Банк інвестицій та заощаджень" м. Київ, МФО 380281).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Рудецьку Оксану Ярославівну (ліцензія серії АВ № 547987 видана 11.01.2011 р. Державним департаментом з питань банкрутства Міністерства економіки України). Адреса для кореспонденції: 43017, м, Луцьк, бульвар Дружби народів, буд. 13А, кв.73.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Правління Приватного акціонерного товариства "Імперіал Тобакко Продакшн Україна"

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 19 квітня 2013 року за адресою: м.Київ, вул.Академіка Заболотного, 35

Початок зборів о 10.00

Реєстрація акціонерів 19 квітня 2013 року з 9.00 до 9.45. Дата складення переліку акціонерів, які мають право на участь у загальних зборах - 15 квітня 2012 року.

Порядок денний:

1. Обрання робочих органів зборів та затвердження регламенту проведення зборів
2. Річний звіт Правління
3. Звіт Ревізійної комісії
4. Затвердження балансового звіту та прийняття рішення щодо розподілу прибутку
5. Попереднє схвалення значних право чинів які можуть вчинятися Товариством протягом одного року.

Для участі в зборах при собі необхідно мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу акціонера.

Акціонери можуть ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним, за адресою: м.Київ, вул.Академіка Заболотного, 35, за письмовим зверненням.

Контактна особа: Н.О. Омелянчук. Телефон для довідок (044) 201-21-94

Правління АТ "Імперіал Тобакко Продакшн Україна"

Ліквідатор ВАТ "Січневий цукровий завод" Завора О.І. проводить конкурс з визначення організатора аукціону з продажу майна ВАТ "Січневий цукровий завод", а саме: двох металевих ємностей для зберігання мазуту об'ємом 5000 куб. м кожна, автомобіля МАЗ-5551.

Переможця конкурсу буде визначено за такими критеріями:

1. Наявність в установчих документах особи положення про право проводити торги.
2. Наявність ліцензії на проведення торгів.
3. Досвід проведення аукціонів не менше ніж три роки.
4. Найменша сума винагороди за послуги з проведення аукціону.

Заяви на участь в конкурсі та документи, що підтверджують відповідність зазначеним вище критеріям, можуть бути подані за адресою: 02167, м. Київ, вул. Милославська, 41/15, кв. 123.

Заяви приймаються до 05.04.2013.

Інформацію щодо конкурсу можна отримати за телефоном 0673270519.

Повідомлення про результати проведення торгів.

1. Замовник торгів: **Приватне акціонерне товариство" Білоцерківська теплоелектроцентраль",код ЄДРПОУ 30664834.**

1.1 Поштова адреса замовника: **09114, м. Біла Церква,Київська обл., вул. Петра Запорожця,361.**

1.2. Контактні телефони: **(04563) 7-91-88, факс(04563)7-97-38,3-71-24.**

2. Інформація про предмет закупівлі: **вироби мінеральні неметалеві н.в.і.у.(Полоса ПДТС, мати МТПБ в асортименті).**

3. Оголошення про проведення торгів: **газета "Голос України" №21(5521) від 01 лютого 2013р.**

4.Дата акцепту цінової пропозиції, що визнана найкращою: **28 лютого 2013р.**

5.Вартість договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ) 141 655,20 грн.

6.Інформація про переможця торгів: **ТОВ "Діорит" 39800 м.Комсомольськ, вул.Конституції 32/33, , код ЄДРПОУ 31529741.**

6.1 Телефон /факс (04563) 7-97-38.

Повідомлення про результати проведення торгів.

1. Замовник торгів:**Приватне акціонерне товариство" Білоцерківська теплоелектроцентраль",код ЄДРПОУ 30664834.**

1.1 Поштова адреса замовника:**09114, м. Біла Церква,Київська обл., вул. Петра Запорожця,361.**

1.2. Контактні телефони: **(04563) 7-91-88, факс(04563)7-97-38,3-71-24.**

2. Інформація про предмет закупівлі: **напівфабрикати з міді(трубка латунна ЛАМш 77-2-0,05 ГОСТ 21646-76).**

3. Оголошення про проведення торгів: **газета "Голос України" №22(5522) від 02 лютого 2013р.**

4.Дата акцепту цінової пропозиції, що визнана найкращою: **28 лютого 2013р.**

5.Вартість договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ) 2 291 520,00 грн.

6.Інформація про переможця торгів: **ТОВ "Об'єднанна Система Бізнесів" 52030 Дніпропетровська обл., смт Кіровське, вул.Харківська 44-А, , код ЄДРПОУ 36877706.**

6.1 Телефон /факс (04563) 7-97-38.

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, м-н Путятинський, 3/65) від 17.01.2013р. по справі №20/5007/1136-Б/12 ТОВ "Мрія" (юридична адреса: смт. Любар, Житомирська область, вул. Черняхівського, буд. 4, код ЄДРПОУ 03061255 визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вербило Юрія Володимировича (ліцензія АВ 600693 від 05.03.2012р.). Адреса: 10004, м. Житомир, вул. Зелена, 16, тел. 0677322771.

Постановою Господарського суду Донецької області № 905/422/13-г ФОП Денисову Ольгу Олегівну (83000, Донецька область, м. Донецьк, бул. Шевченко, буд. 19-а, кв. 51, ІПН 2611700345) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чернова Володимира Ігоровича (ліцензія серія АГ № 594903 від 11.08.2011 р., адреса: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Васнецова, буд. 266, ІПН 3160402816. Поштова адреса: 87504, Донецька область, м. Маріуполь, а/с 4003).

Постановою Господарського суду Донецької області № 5006/42/86Б2012 ФОП Володіна Сергія Володимировича (83084, Донецька область, м. Донецьк, вул. Бірюзова,буд. 44, кв. 43, ІПН 2493309053) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чернова Володимира Ігоровича (ліцензія серія АГ № 594903 від 11.08.2011 р., адреса: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Васнецова, буд. 266, ІПН 3160402816. Поштова адреса: 87504, Донецька область, м. Маріуполь, а/с 4003).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) від 27.02.2013 р. по справі № 5023/4936/12 визнано банкрутом "Інститут електродинаміки" у формі товариства з обмеженою відповідальністю (код ЄДРПОУ 30592147, місце реєстрації: м. Харків, вул. Ярославська, буд. 5; п/р 260091785 у Харківській ПАТ "Мегабанк" у м. Харкові, МФО 351629) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Саутенка Сергія Олеговича (свідоцтво Міністерства юстиції України № 216 від 20.02.2013 р.; адреса: м. Харків, вул. Коломенська, буд. 15, кв. 6).

Постановою господарського суду міста Києва від 28.01.2008 року по справі № 23/303-б товариство з обмеженою відповідальністю "Техно-Пласт" (03148, м. Київ, вул. Пшенична, 18, код ЄДРПОУ 30630915) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою господарського суду м. Києва від 14.08.2012 року ліквідатором банкрута по справі призначено арбітражного керуючого Шаргало Романа Вікторовича (ліцензія серії АВ № 600759 від 20.04.2012р. поштова адреса: 02097, м. Київ, вул. Градинська, 14, кв. 48).

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо ВАТ "Черкаський завод телеграфної апаратури" (код 14310069, 18001, м. Черкаси, вул. Одеська, 8, р/р № 2600020401001 в Дніпровській філії АТ "Укрінбанк", МФО 354336)- постанова від 26.02.2013р. по справі № 18-10-14-01/2759. Ліквідатором призначено арбітражного керуючою Білика О. А., 18029, м. Черкаси, вул. Конева, 13, кв.87, ліцензія АВ №547795 від 04.10.2010р.

Ліквідатор ПАТ "Зембанк" (м. Харків)

оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, для проведення незалежної оцінки активів банку. Мета: визначення ринкової вартості активів з метою продажу - майнові права за 10 кредитними договорами.

Учасники конкурсу подають наступну конкурсну документацію: заява на участь у конкурсі, копія установчого документа претендента, копії кваліфікаційних документів оцінювачів, копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності, інформація (відомості про досвід роботи, кваліфікація та особистого досвіду роботи оцінювачів). Конкурсна пропозиція претендентів має містити вартість та строки виконання робіт.

Конкурсну документацію та конкурсну пропозицію подавати до приймальні ПАТ "Зембанк". Останній день подачі заяв - 25.03.13 року до 16.00.

Конкурс відбудеться 27.03.13 року о 14.00 в приміщенні ПАТ "Зембанк" за адресою: м. Харків, вул. Чернишевська, 4.

За більш детальною інформацією звертатися за тел.7142295.

Протоколом №2 загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "РЕМОНТНО-МОНТАЖНЕ ПІДПРИЄМСТВО МАКСІМА" від 18.02.2013 р. прийнято рішення про ліквідацію ТОВ "РЕМОНТНО- МОНТАЖНЕ ПІДПРИЄМСТВО МАКСІМА" (код ЄДРПОУ 33607543, юридична адреса: 91055, Луганська обл., місто Луганськ, вулиця Поштова, будинок 2), було прийнято рішення про припинення товариства у зв'язку з ліквідацією. Головою ліквідаційної комісії ТОВ "РЕМОНТНО-МОНТАЖНЕ ПІДПРИЄМСТВО МАКСІМА" призначено Костіна Олександра Олександровича. Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 91055, Луганська обл., місто Луганськ, вулиця Поштова, будинок, 2.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4/С.Тюленіна, 21) від 25 лютого 2013 р. по справі №19/125-21/143/06-25/84/09-21/24/09 Бердянський державний завод скловолокна (71116, Запорізька область, м.Бердянськ, вул. Кірова, 107, код ЄДРПОУ 00205015, банківська установа, що здійснює розрахунково-касове обслуговування - Бердянське відділення РУ "ПриватБанк" м. Бердянськ) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Персюка Сергія Володимировича (свідоцтво №139 від 12.02.2013 р., адреса для листування: 69002, м. Запоріжжя-02, а/с 3305, моб.тел. 050-324-17-78).

Претензії до банкрута приймаються ліквідатором у порядку ст. 38 Закону України про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 21.02.2013 порушено провадження по справі № 910/2148/13 про банкрутство Корпорації "Українські будівельні матеріали", код ЄДРПОУ 32798982, зареєстровано за адресою: 04053, м. Київ, вул. Артема, 73.

Корпорації "Українські будівельні матеріали" належать такі рахунки: в Шевченківському відділенні Ощадбанку в м. Києві 260093010808; в АТ Банк "Фінанси та Кредит" 26002210634980, 26003110634980; в ПАТ "ЄБРФ" 26009012715.

З 21.02.2013 введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

З 21.02.2013 розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Швачку Сергія Васильовича (ліцензія Міністерства юстиції України серії АВ № 499166 від 09.02.2010).

Підготовче засідання по справі № 910/2148/13 відбудось 21.02.2013 р.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: 02002, м. Київ, а/с 296.

ДЕНЬ

№ 47 (5547) СЕРЕДА, 13 БЕРЕЗНЯ 2013

Сьогодні в Україні — мінлива хмарність, місцями невеликий дощ та мокрий сніг. Уночі та вранці — місцями туман. Вітер східний, північно-східний, 5—10 м/с. Температура на півдні та Закарпатті — вночі 1—7 градусів тепла, вдень 7—13; у північних, західних і Харківській області вночі 1—7 морозу, вдень від 2 морозу до 4 тепла, на решті території вночі близько нуля, вдень — 3—9 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 13 БЕРЕЗНЯ

1917. Після обрання Українською Центральною Радою заочно головою Михайла Грушевського він повертається з Москви до Києва. **1964**. На Запорізькому електровозоремонтному заводі створено перший локомотив, який міг працювати і на постійному, і на змінному струмі. **1976**. Помер Герман Жуковський — український композитор, педагог. **1977**. Побачив світ двотомник «Шевченківський словник», підготовлений колективами головної редакції Української радянської енциклопедії та Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР. **1992**. Верховна Рада України прийняла Постанову «Про прискорення земельної реформи та приватизацію землі».

СПОРТ

Українки — шахові королеви!

Жіноча збірна України з шахів перемогла на командному чемпіонаті світу. Наші королеви провели весь турнір на найвищому рівні. Вони здолали збірні Індії (3:1), Казахстану (2,5:1,5), Туреччини (2,5:1,5), Китаю (3:1), Франції (4:0), Грузії (3:1), США (2,5:1,5). Ще двічі зіграли внічию: з Румунією — 2:2 і Росією — 2:2. Друге місце посіла збірна Китаю, третіми стали росіянки.

У складі команди України виступали: чемпіонка світу 2012 року Анна Ушеніна, Катерина Лагно, Марія Музичук, Наталія Жукова та Інна Гапоненко.

Турнірна хроніка

Художня гімнастика. Холон (Ізраїль). Етап Гран-прі. Першого дня українка Аліна Максименко у багатоборстві посіла 12 місце. Абсолютною переможницею стала росіянка Маргарита Мамун.

Приємні для нас події відбулися другого дня турніру: Максименко виграла вправи з булавами, а до цього «золота» вона додала ще й «бронзу» у вправах зі стрічкою.

Нагадаємо, що головним стартом в цьому виді спорту нинішнього року стане чемпіонат світу, який відбудеться в Києві.

Дзюдо. Загреб (Хорватія). Кубок Європи серед кадетів. Медалі вибороли і українські борці: золота — у Богдана Ядова (Київ), срібні — у киян Ярослава Скопненка і Леоніда Гасюка, бронзові — у Крістіана Бадзо (Ужгород) і Валентина Шмаля (Волинська область).

Рибка знайшовся

Футбол. Вихованець київського «Динамо» екс-воротар національної збірної України та донецького «Шахтаря» Олександр Рибка **(на знімку)**, який відбуває дворічну дискваліфікацію за вживання допінгу, активно підтримує форму в рідному місті, іноді тренується зі столичним «Арсеналом». Цей факт підтвердив наставник «гармашів» Юрій Бакалов.

Сам Рибка сказав, що все у нього нормально, з арсенальцями працює із задоволенням, здоров'я ніврку. Після завершення дискваліфікації до «Шахтаря» він, схоже, повертатися не збирається. І проблем із працевлаштуванням, переконаний, у нього не виникне.

Фото Євгена КРАВСА.

Студент підняв затонулі «Титанік» та «Курськ»

Рівнянин Михайло Наумець створює макети кораблів та літаків, історії яких відомі у всьому світі. Серед таких — потонулий «Титанік», жертвами якого вважаються 1514 осіб; атомний підводний човен «Курск К-141», на борту якого загинули 118 людей; літак СУ-27, що розбився у Скнилові Львівської області...

— Я не ставлю собі за мету створити галерею трагічностей, — каже конструктор. — Просто хочу, щоб люди пам'ятали про них і робили висновки.

Свої моделі студент IV курсу факультету архітектури Національного університету водного господарства та природокористування виготовляє з паперу та картону, користуючись ножицями, скальпелем та клеєм ПВА. У нього майже три десятки макетів, більшість з яких нині демонструється на виставці в Рівненській обласній бібліотеці.

Реанімований Михайлом Наумцем «Титанік».

Свою першу модель — мініатюрний вантажний корабель «Олексій Косигін» — юнак сконструював в одинадцять років. Зробив її з кількох сотень викройок. А ось на «Титаніка» завдовжки півтора метра пішло декілька тисяч викройок. Причому їх треба було виконати в дуже точних пропорціях до оригіналу. Михайло вдався навіть до таких нюансів, як освітлення в трюмах корабля. А ось у макеті «Курск К-141» він головну увагу зосередив на торпеді, що спричинила загибель субмарини.

Ще складнішою у виконанні виявилася паперова модель вантажівки КрАЗ, якою можна керувати. А наймодернішою — робота-трансформера, персонажа з однойменного фантастичного фільму. Сам робот складено з усіляких вузлів — коліс, ресор, дверей, двигуна, креслення яких зайняли майже сто сторінок. У паперового кіборга рухаються руки, ноги і навіть пальці.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.
Фото автора.

Мистецтво як сяйво душі

З нагоди десятилітнього ювілею хмельницького обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва відбулося свято «Сяйво душі», в рамках якого народні умільці провели виставку своїх робіт в обласному науково-методичному центрі культури і мистецтва.

Увага до події немала і невипадкова. Адже обласний осередок це майже півсотні майстрів з різних куточків області. Зібратись разом та показати на спільних виставках свої роботи випадає не так часто. Палітра жанрів, форм, матеріалів та стилів виявилась дуже насиченою. На виставці було все: картини із добре знаним у краї самчиківським розписом, паперові витинанки, авторський одяг, глиняні іграшки, ляльки-мотанки, прикраси з бісеру... Всього — понад двісті експонатів, об'єднаних фольклорним духом і любов'ю, з якою вони виконані.

Традиційно не обійшлось без вишиванок, рушників та вишитих картин. Сьогодні це мистецтво не назвеш забутим — мода на вишивку в розпалі. Та не кожному вдається створювати щось справді неперевершене, як це можуть зробити народні майстрині, зокрема і Надія Головачук, котра вишиває унікальною авторською гладдю. Як правило, на одну картину вона витрачає близько року. А на те, щоб вишити представлене на виставці зображення козацької родини, часу пішло вдвічі більше. Втім, цінність експонатів саме у тім, що різьбярі, ткалі, гончарі та інші майстри доклали чимало зусиль, аби ці твори мали справді вражаючий вигляд. Приміром, з вирізаних із дерева фігурок Івана Нащубського можна було б створити ціле містечко. Та найбільше вражає не кількість, а вміння тонко передати характери героїв — вони мов живі!

Різьбярська робота непроста, від ножів та стамесок у майстра — мозолі на руках. Чого не скажеш про тих, хто працює із делікатною соломкою чи папером. Але хіба викласти солом'яне панно із зображенням Богородиці чи вирізати мереживні витинанки простіше?

Кожен умілець готовий ділитися таємницями, навчити тонкощів свого мистецтва всіх охочих. Просто на виставці вони розповідали про зроблене, обговорювали з колегами плани на майбутнє. Це важливо, бо мало кому вдається самому провести виставки. Зазвичай експонуються разом.

За десять літ спілка провела близько сотні мистецьких акцій. І то не тільки ярмарки та презентації, а й свята народного мистецтва, теоретичні семінари та майстер-класи.

Майже жодна урочистість не обходилась без їхньої участі. І на наступних виставках з'являтимуться дедалі нові роботи, мода на які не минає ніколи.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Фото автора.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Дмитро ПОТАПЕНКО, Ганна ЛУКАНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 28873

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

